

Εξίσχυτο →  
Συλλογισμός —

2562

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

Ἐσχάτως ἐν τῷ ἐν Βραΐλα Ἑλλην. Φιλομούσῳ  
Συλλόγῳ λαβόντων χώραν

ἩΤΟΙ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΙΩ. Κ. ΓΡΟΥΜΠΟΝ

ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΣΥΛΛΟΓΟΙ»

ΑΦ' ΕΝΟΣ,

ΚΑΙ ΑΦ' ΕΤΕΡΟΥ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΕΛΛΗΝ. ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ

ΚΑΙ Η

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ „ΣΥΛΛΟΓΟΙ“

ΠΕΝΤΑΝΑΡΙΑ.

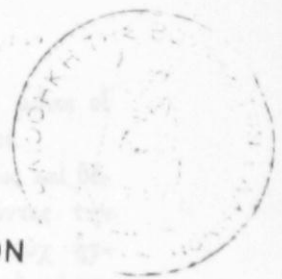
ΥΠΟ

ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΓΡΟΥΜΠΟΥ

ΕΝ ΒΡΑΙΛΑ ΚΑΤ' ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ 1873.



ΒΡΑΙΛΑ,  
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠ. Π. Μ. ΠΕΣΤΕΜΑΛΤΖΟΓΛΟΥ.  
1873.



ΤΑ ΚΑΤΑ ΙΩ. Κ. ΓΡΟΥΜΠΟΝ  
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΣΥΛΛΟΓΟΙ»

ΑΦ' ΕΝΟΣ,  
ΚΑΙ ΑΦ' ΕΤΕΡΟΥ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΕΛΛΗΝ. ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ

ΚΑΙ Η

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΣΥΛΛΟΓΟΙ»

ΠΕΝΤΑΝΔΡΙΑ.

Α.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΓΡΟΥΜΠΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΣΥΛΛΟΓΟΙ»

Οί περί την ἐφημερίδα «Σύλλογοι» δυσανασχετοῦντες ἐπὶ τῇ ψυχρότητι μεθ' ἧς ἐδεχόμεθα τὰς ὑπερφιάλους ἰδέας των καὶ βαρέως φέροντες τὴν ἀποτυχίαν τοῦ νὰ μᾶς προσηλυτίσωσι, πότε μὲν φιλικῶς φερόμενοι, πότε δ' ἀπειλοῦντες καὶ ζιζάνια καθ' ἡμῶν ἐνσπεύροντες, προέβησαν ἐσχάτως οὐ μόνον νὰ συκοφαντῶσιν ἡμᾶς καὶ νὰ μᾶς βραδυσουργῶσιν, ὡς ποταπά τινα γραῖδια, ἀλλὰ καὶ νὰ μᾶς ἐκτροχίσωσι διὰ τῆς ἀμερολήπτου ἐφημερίδος των δημοσιεύοντες αὐτῆς ἄρθρα δι' ὧν ἀναισχύντως, ἀμέσως τε καὶ ἐμμέσως, καθάπτονται ἡμῶν καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων δι' ἰησοῦτικῆς στρεβλότητος διαστρέφουσιν.

Σεβόμενοι ἑαυτοὺς καὶ ἐν γένει τὴν ἐνταῦθα κοινωνίαν ἐν ἧ' ἐπὶ δεκαετίαν ὄλην διαβιοῦμεν, καὶ τοὶ πλειστάκις τὰ βραδυσουργα στόματα διέσυσρον τὸ ὄνομα ἡμῶν, ἔστιν ὅτε καὶ σκληρότατα ἐσυκοφαντήθημεν, οὐδέποτε κατεδέχθημεν νὰ κατέλωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα, πεπαιθότες ἐπὶ τοῖς συμπολίταις ἡμῶν, αἵτινες, ἀρκετὴν κρίσιν ἔχοντες, κρίνουσιν ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν λόγων.

Τούτο ἐπράξαμεν ἄχρι τοῦδε, ὡς καὶ ἡ ἔντιμος περὶ τοὺς «Συλλόγους» συντροφία δὲν δύναται νὰ τὸ ἀρνηθῆ, ὅτε, τὴν περὶ Κοινότητος καὶ Ἀρχιμανδρίτου πυρὰν μόνον ἀνάψαντες καὶ συνδοῦλίσαντες, τὸ ὄνομα ἡμῶν κακοβούλως ἀνέμιζαν, παρακινούντες ἡμᾶς ὑπόουλως νὰ δημοσιεύσωμεν διὰ τῆς ἐφημερίδος αὐτῶν σοφίσματα τινα — καὶ μὲ τοῦτο ἤθελον νὰ μᾶς πωλήσωσι, δῆθεν, ἐκδούλευσιν καὶ φιλίαν, ἐνῶ πράγματι αὐτοὶ ἦσαν οἱ διαβολεῖς καὶ ἥρωες τῶν σκηνῶν ἐκείνων, ὅπερ ἀπεδείχθη μετὰ ταῦτα καὶ ὁσημέραι καταφανέστερον γίνεται — ἠρνήθημεν ὅμως νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν των, προτιμήσαντες, οὐ μόνον τὸ ὄνομα ἡμῶν νὰ διασῶρηται ἀδίκως τοῖς μωροπίστοις, ἀλλὰ καὶ τὸ τρίτον, ὡς ἀποδειχθήσεται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, τὴν δυσμένειαν τῶν ἐντίμων περὶ τοὺς «Συλλόγους» ὑπερασπιστῶν ἡμῶν ἐπὶ μᾶλλον νὰ ἐπισύρωμεν. Τούτο ἠθέλωμεν πράξει καὶ τώρα ἂν, πλὴν τοῦ ὀνόματος ἡμῶν, δὲν προσεβάλλοντο καὶ ἄλλα πρόσωπα ἀξιοσέβαστα μεθ' ὧν εὐρισκόμεθα εἰς συνεπαφήν, καὶ δὲν διεστρέφετο τοσοῦτον μοχθηρῶς ἢ τῶν κατὰ τὸν Ἑλληνα Φιλόμουσον Σύλλογον πραγμάτων ἀλήθεια.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἱερώτατον ἐπεβάλλετο ἡμῖν καθῆκον νὰ διαψεύσωμεν τὰ κακοβούλως διαδιδόμενα καὶ χαιρεκάκως ὑπὸ τῶν ἀσυλλογίστων «Συλλογιστῶν» περὶ ἡμῶν ὑπαινιττόμενα. Τὴν διάψευσιν δὲ ταύτην, ἀβροφρόνως φερόμενοι, ἐπέμψαμεν αὐτοῖς τοῖς ἐντίμοις τῶν «Συλλόγων» συντάκταις, πρκαλοῦντες αὐτοὺς νὰ τὴν δημοσιεύσωσι διὰ τῆς ἰδίας ἐφημερίδος, δηλοῦντες ἡμῖν συνάμα, τίς ἡμῶν εἶχε τὸ δίκαιον. Πλήρη οἱ εὐπαιδέυτοι, οἱ εὐγενεῖς καὶ ἔντιμοι τῶν «Συλλόγων» συντάκταις, φοβούμενοι τὴν ἀλήθειαν ὡς ὁ Βεελζεβούλ τὴν ἐκκλησίαν, οὐ μόνον, ἐναντίον τῆς ἐπιθυμίας ἡμῶν, τοῦ δικαίου καὶ τοῦ καθήκοντος αὐτῶν, δὲν ἐδημοσίευσαν αὐτήν, ἀλλὰ καὶ, ἐναντίον τοῦ ὀρθοῦ λόγου, διαβήθη κηρύττουσιν ἡμῖν, διὰ τοῦ ἀπορωλίου τέρατος καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 ὑπερμεσοῦντος παραρτήματος αὐτῶν, ὅτι καὶ ἀποφεύγουσι νὰ δημοσιεύσωσιν αὐτήν, συνοδεύοντες τὴν ἀρνησιν αὐτῶν μὲ τόσας ἀληθείας, μὲ τόσας φράσεις εὐ-

γενεῖς, μὲ τόσους περιφανεῖς τίτλους, οἷους μόνον οἱ περὶ τοὺς «Συλλόγους» ἠδύνατο νὰ δημιουργήσωσι.

Μολονότι ἠδυνάμεθα νὰ τοὺς ὑποχρεώσωμεν, ὡς καὶ θέλομεν τοὺς ὑποχρεώσῃ, νὰ δημοσιεύσωσι καὶ ἄκοντες τὴν ὑπεράσπισιν ἡμῶν διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐφημερίδος, οὐχ ἤπτον, ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, διὰ νὰ μὴ νομίσωσιν οἱ περὶ τοὺς «Συλλόγους» ὅτι αὐτοὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ὑβρίζωσιν ἀποινεῖ καὶ ἀδιαψεύστως τοὺς ἄλλους, διότι δολίως ἰδιοποιήθησαν καὶ εἰς ὄργανον αὐτῶν μετέβαλον ἐφημερίδα, διὰ χρημάτων ἄλλου καὶ δι' ἄλλον σκοπὸν ἰδρυθεῖσαν, καὶ διὰ νὰ διαφωτίσωμεν τὸ τοσοῦτον ἀναίδως διαβουκολούμενον κοινὸν περὶ τῶν ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Ἑλληνα Φιλομούσῳ Συλλόγῳ διατρεχόντων, δημοσιεύομεν ἰδίαις δαπάναις — ἐννοεῖται δὲ καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν — οὐ μόνον τὴν κατ' αὐτοὺς πλήρη ἀτιμίας, ψευδολογιῶν καὶ ἀγνωμοσύνης ἐπιστολὴν ἡμῶν καὶ τὰ προκαλέσαντα αὐτὴν ἄρθρα τῆς ἐφημερίδος αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ψυχροῦ αἵματος ἀναλύοντες τὰ καθέκαστα τῶν ἐν τῷ Συλλόγῳ συμβαινόντων, ἀπὸ τῆς εἰσόδου αὐτῶν εἰς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ, θέλομεν ἀποδείξει τῇ ἐνταῦθα ὑπόουλως ἐξαπατωμένη Ἑλληνικῇ παροικίᾳ καὶ τῷ κόσμῳ σύμπαντι, τίς ἡ ἔντιμος συντροφία ἢ τόσον εὐγενῶς ἀναδεχθεῖσα νὰ διδάξῃ καὶ σεμνοποιήσῃ τὴν ἀσυμπαγῆ Κοινωνίαν τῆς πόλεως ἡμῶν (τί εὐγένεια αἰσθημάτων!) καὶ κατὰ πόσον αὕτη διαπρέπει ἐπὶ φιλαληθείᾳ, εὐθύτητι καὶ εἰλικρινείᾳ.

Ἰδοὺ τὰ προκαλέσαντα τὴν ἐπιστολὴν ἡμῶν καὶ διὰ τοῦ 20 ἄρθρου τῆς ἐφημερίδος «Σύλλογοι» δημοσιευθέντα ἄρθρα.

Ἐπειδὴ μυρία διαδίδονται περὶ τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνα Φιλομούσου Συλλόγου, ἐπαναλαμβανόμενα καὶ παραμορφούμενα ὑπὸ τῶν χαιρεκάκων, διὰ τοῦτο καθῆκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ διαβεβαιώσωμεν τὸ δημόσιον ὅτι ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἐδραίωσις τοῦ τε Συλλόγου καὶ παρθεναγωγείου προβαίνει κατ' εὐχὴν· αἱ δὲ μεταξὺ Προέδρου καὶ συμβουλίου διενέξεις κατ' οὐδὲν δύνανται νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν πρόσδον τῶν ἐθνικῶν τούτων ἰδρυμάτων· ὅσον οὕτω δὲ καὶ αὐταὶ ἀρθήσονται διὰ νέων ἐκλογῶν, ἐπειδὴ τὸ συμβούλιον

παρητήθη ὑλόκληρον, ὁ δὲ κ. Πρόεδρος ἀναγκάζεται νὰ ἐργάζεται μόνος . . . μετὰ τοῦ ἐντίμου κ. Ἰ. Γρομπουί!»

«Τὸν πολυπαθῆ καὶ πολὺπειρον τὸν ἐντεῦθεν ἐπιστέλλοντα ἐν τινι ἐφημερίδι ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ παραπονούμενον διότι δὲν γράφουσιν αἱ ἐγγύριοι ἐφημερίδες ὑπὲρ αὐτοῦ, τὸν περιγράφοντα ὅτι κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Παρβεναγωγείου τοῦ Φιλομ. Συλλόγου παρεισέφρυσαν ζιζάνια τινὰ, τὸν παριστῶντα ἑαυτὸν θῦμα τῆς ἀδίκου δῆθεν γενικῆς κατ' αὐτοῦ ἀποστροφῆς τῆς Κοινότητος ἡμῶν καὶ διακόλακειῶν καὶ καταχθονίου ὑπουλοῦτος παραπειθόντα τοὺς ἀπλουστεροὺς (ὅπως καὶ ἡμᾶς μέχρι τινὸς καιροῦ) καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀναβροχόμενον ὅπως ἐξελίωσῃ τὴν κοινωσίαν, ἥτις ἕνεκα αὐτοῦ πάσχει . . . προτρέπομεν νὰ παύσῃ βραδιουργῶν καὶ μιγνυόμενος εἰς ἔργα ἀλλότρια τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, διότι δὲν ἀνεγύμναθα δευτέραν σκηνὴν παρεμφερῆ τῆς περιουσίας τῶν προξενικῶν ἢς πρωτηγωνίστη τότε.»

Ἰδοὺ δ' ἡ πρὸς ἀναίρεσιν αὐτῶν πρὸς τοὺς συντάκτας ἐπιστολὴ ἡμῶν.

«Ἐντίμοι τῶν «Συλλόγων» Συντάκται!

«Διὰ διπλοῦ, ἐν τῷ 25 ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, διαφύρου, ἀδίκως καθαιπτόμενοι τοῦ ὑποφαινόμενου, παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρήσητε τὴν παρούσαν εἰς τὸ ἀμέσως προσεχὲς φύλλον σας καὶ νὰ μᾶς δηλώσητε.

«1. Ἐλέγετε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰ περὶ Συλλόγου καὶ τοῦ ὑποφαινόμενου δημοσιευθέντα; Διότι, καθ' ἃς ἔχομεν ἀκριβεῖς πληροφορίας, καὶ ὡς ἐκ τῶν ἐν τῇ γηθεσινῇ συνελεύσει συμβάτων ἀντελήφθημεν, ἀποδεικνύεται ἅ. Ὅτι αἱ διενεξίαι δὲν ὑφίσταντο μεταξύ προέδρου καὶ συμβουλίου, ἀλλὰ μεταξύ ὑμῶν καὶ τῶν πατρῶνων σας, ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς λοιπῆς ἐφορίας, ἀφ' ἑτέρου. β'. Ὅτι τὸ συμβούλιον δὲν εἶχε παρητηθῆ ὑλόκληρον, ὡς ἐλέγετε, καὶ ὁ Πρόεδρος δὲν εἶχε μείνει μόνος μετ' ἐμοῦ, ἀλλ' ὁ Πρόεδρος καὶ ἐγὼ μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπὸ κοινοῦ εἴχομεν παρητηθῆ, μετὰ τὴν παρτίτσιν τῶν γραμματέων, τρεῖς δ' ἐξ ὑμῶν μόνον, καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἑνεκαμελοῦς ἐφορίας παραίτησιν ἡμῶν τῶν ἐξ, οὐ μόνον δὲν παρητήθητε, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῆς ἀπαιτουμένης ἀβροφροσύνης, ἐπιμένετε νὰ κατέχητε τὰς θέσεις ὑμῶν. γ'. Ὅτι ἡ ἐδραίωσις τοῦ τε Συλλόγου καὶ Παρβεναγωγείου δὲν προβαίνει κατ' εὐχὴν, ἀλλὰ καὶ διαλύονται παρ' εὐχὴν, τὰ φωτοδύτα ταῦτα καταστήματα, συνεπεῖα τοῦ γηθεσινῶν πραξικουπήματός σας, τῶν πρωτίστων συνδρομητῶν καὶ εὐεργετῶν αὐτῶν, τῶν καὶ μόνων, δυναμένων νὰ συν-

τηρήσωσιν αὐτὰ, παρητηθέντων τοῦ ν' ἀποτελῶσι πλέον, ἔστω καὶ ἀπλᾶ μέλη σωματείου ἐν ᾧ, παρὰ τὸ γενικὸν συμφέρον, ἐνεργῶσι τινὲς φατριαστικῶς, ἐὰν οὗτοι, ἀναλογιζόμενοι τὸ μέγα τῆ Κοινότητι ἡμῶν προσγιγνόμενον κακόν, δὲν σπεύσωσιν εἰς ἀνασῶστασιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν. Καὶ δ'. Ὅτι ἐγὼ οὐδέποτε σᾶς ἐκολάκευσα, ἐξ ἐναντίας δ' ἀντεστρατεύθην τοῖς φρονήμασιν ὑμῶν καὶ ἠρνήθην νὰ συνεργασθῶ εἰς τὴν ἄλλα μὲν ὑποσχεθείσαν, ἄλλα δὲ ποιούσαν καὶ ἐπὶ ἰδιοτελείᾳ καὶ προσωπικότητι διακρινομένην ἐφημερίδα σας, διὸ κακοβούλως ἐκινήσατε σταυροφορίαν ἐναντίον μου, βραδιουργῶντες με ἀνισχύοντες εἰς πολλοὺς, διαδίδοντες μύρια ψεῦδη καὶ ἀναμιγνύοντες πρόσωπα ὧν τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀδυναμίαν ἔδει θρησκευτικῶς νὰ σεβασθῆτε. Τὸ βέβαιον δ' εἶναι ὅτι, ὅτε ἐποίουν τισὶ ὑμῶν προσωπικὰς χάριτας καὶ εὐκολίας ἤμην καλὸς, καλλιστος· ἄμα ὅμως ἠρνήθην νὰ συνταγθῶ ταῖς καταχθονίαις ιδέαις σας, ἐκπύρην ἐγὼ καταχθόνιος καὶ ὑπέπεσα εἰς τὴν δυσμένειαν καὶ ἀποστροφὴν τῆς κοινότητος (;!) ὡς ἡ Κοινότης ἡμῶν ν' ἀπρητίζετο ἀπὸ ὑμᾶς αἵτινες, καὶ μόνον, πάντα μὴ μεθ' ὑμῶν, καθ' ὑμῶν νομίζοντες, μισεῖτε καὶ ἀποστρέφεσθε. Κρίμα, τῇ ἀληθείᾳ, νὰ μὴ ἔχωμεν τὰς ἀρετὰς σας ἵνα σᾶς ἡμεῖθα ἀρεστοί!

«2. Τίνας ἀποδαιξίεις ἔχετε ὅτι ἐγὼ ἐπιστέλλω εἰς τινὰ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐφημερίδα καὶ περιγράφω τὰ ἐν ταῖς ἐξετάσει παρεισφύσαντα ζιζάνια, καὶ ἂν οὕτως ἔγῃ, τί πρὸς ὑμᾶς, ἂν μὴ ὑμεῖς αὐτοὶ δὲν ἤσθε τὰ ζιζάνια;—Ἐξ ὄνουος τὸν λέοντα!

«3. Τίνι λοιπὸν ἀρμύζει ὁ μὲ (!) τίτλος τοῦ ἐντίμου, ἐμοὶ τῷ ἐκπληροῦντι τακτικῶς τὰ τῆς διπλῆς ὑπηρεσίας μου, καὶ ἔστιν ὅτε ἀναπληροῦντι καὶ ἄλλων ἐργασίας πρὸς διευκλίσειν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Συλλόγου, ἡ ὑμῖν τοῖς ἀρνούμενοις τὴν ἰδικὴν σας, ταῖς ἐπιναστατοῦσι κατὰ τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν καὶ χαιρεκάκως τὴν ἀλήθειαν διαστρέφουσιν; (!)

«Δέξασθε κ. Συντάκται, τὴν ἐκφρασιν τῆς ἰδιαζούσης πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μας.

«Ἰω. Κ. ΓΡΟΥΜΠΟΣ.»

Ἐν Βραίλᾳ τὴν 16 Ἰουλίου 1873.

(!) Ἀντιγράφαντες ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τὴν σταλεῖσαν τοῖς Συντάκταις τῶν «Συλλόγων» ἐπιστολήν, συνετέμομεν κατὰ πολλὰς λέξεις αὐτήν, ὅπως μὴ ἀπασχολῆσθαι πολλὰς γραμμάς ἐν ταῖς στήλαις τῆς ἐφημερίδος αὐτῶν. Ὅθεν ἡ σταλεῖσα ἐπιστολὴ εἶναι συντομωτέρα τῆς παρούσης· μηδεμίαν δὲ λέξιν μὴ ἀναφερομένην ἐνταῦθα πλεονάζει εἰς αὐτήν.

Τὴν ἐπιστολὴν δὲ ταύτην ἀντὶ τῆς δημοσιεύσεως οἱ ἔντιμοι τῶν «Συλλόγων» συντάχται ἰδοῦ τί διεκήρυξαν διὰ τοῦ ἀπορωλίου τέρατος τῆς 20 Ἰουλ. παραρτήματος αὐτῶν.

«Ταύτῃ τῇ στιγμῇ ἐλάβομεν ἐπιστολὴν τοῦ γνωστοῦ Γ. Γρουμπῶ, πλήρη ψευδολογιῶν, ἀτιμίας καὶ ἀγνωμοσύνης, πιστὴν εἰκόνα τῆς πεπωρωμένης αὐτοῦ διανοίας. Ζητεῖ δὲ διὰ τῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι ἡμῶν καταχωρίσεως αὐτῆς νὰ πωληθῇ ἐκ δούλευσιν εἰς τοὺς προστατεύοντάς ἡδὲ αὐτόν. Σεβόμενοι τοὺς κυρίους οὓς ἐπαινεῖ καὶ ὑπερασπίζεται, — διότι βεβαίως συνήγορος τοιοῦτος οἷος ὁ ἐξαδελφός τοῦ Πολυγρονιάδου, πᾶν ἄλλο ἢ τιμὴν δύναται νὰ περιποιήσῃ αὐτοῖς, — ἀποφεύγομεν νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὴν εἰς τὸ ἡμέτερον φύλλον. Δύναται νὰ τὴν πέμψῃ ἀλλαγῶς ἕνθα νὰ μὴ ἴσῃαι γνωστὴς. . . . Εἰς κοινωνίας μὴ συμπαγεῖς, ὡς συμβαίνει δυστυχῶς καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ, κοινωνικὰ τοιαῦτα ἐκβράσματα, ὡς ὁ Γρουμπῶς, εἰς κυνικὴν τοιαύτην προβαίνουσιν ἀναίδειαν, ἀδιαφοροῦντα ἂν ἀπὸ φυλακῆς εἰς φυλακὴν σύρονται, ἂν ἐκ τῶν καφερευίων ἐκδιώκωνται, ἂν εἰς τὰς ὁδοὺς δέρονται καὶ ἀτιμάζωνται, ἂν αἱματόφυρτα εἰς τὰ προξενεῖα καταφεύγουσιν, ἂν τῆς κοινῆς περιφρονήσεως καὶ ἀποστρέφῃς τυγχάνουσιν. Ἰφθαίμον τοῦλάχιστον τοὺς σωτήρας αὐτῶν νὰ αἰσχύνωνται. Ἄλλ' αἰρετώτερον νὰ μᾶς συκοφαντῇ εἰς Γρουμπῶς, διότι τί ἔλεγεν ὁ κόσμος ἂν μᾶς ἐπήνῃ εἰς τοιοῦτος. . . »

Μολοσότι οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν εἶναι εἰς θέσιν νὰ κρίνωσι ποῦ ἔστι τὸ δίκαιον, οὐχ ἤττον, ἐπειδὴ μῆτε Σωκράτεις εἴμεθα, μῆτε Χριστοί, καὶ κατὰ συνέπειαν ὡς ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα ἄνθρωποι ὡς μᾶς περιγράφουσιν οἱ φίλοι τῶν «Συλλόγων» συντάχται, δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποφέρωμεν τὰ περαιτέρω βεπίσματα, ποιῶμεν καὶ ἡμεῖς σαφέστεραν ἀνάλυσιν τῶν γραφομένων, ὅπως καταφανεστέρα ἀποβῇ ἡ ἀλήθεια.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πρῶτον ἄρθρον, τοῦτο, διὰ τε τῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν, αὐτῶν τῶν συμβάντων καὶ τῶν ἀντιφάσεων τῶν περὶ τοὺς «Συλλόγους», εἶναι, ἤδη, κάλλιστα ἀναλελυμένον, καὶ σαφέστατα ἀποδεικνύεται ὅτι εἰς τὸ παραμικρὸν δὲν λέγουσι τὴν ἀλήθειαν.

Ὅσον δὲ τὸ δεύτερον, τοῖς ἀπαντῶμεν.

Πολυπαθεῖς εἴμεθα πράγματι, διότι διὰ τὴν τιμὴν, τὸ

καθῆκον καὶ τὸν ἐθνισμὸν ἡμῶν ὑπεφέραμεν πολλὰ, ὑπέστημεν μυρίας ἀδικίας, ἐχάσαμεν ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν ἡμῶν δι' ἀρπαγῶν, ἀπάτης καὶ πλαστογραφιῶν, ἐκ μέρους τοῦ Μιχαηλίδου καὶ Πολυγρονιάδου ἀφ' ἑνός, τοῦ Ν. Βρόσκη<sup>1</sup> καὶ Σ. Λογιωτατίδου<sup>2</sup> ἀφ' ἑτέρου, ὡς ἐν καιρῷ τῷ δέοντι καὶ δι' εἰδικοῦ συγγράμματος θέλομεν ἐκθέσει, ὅπως μάθωσιν οἱ ἀγνωσοῦντες ταῦτα, ὡς διὰ πολλῶν ἐφημερίδων, καὶ ἰδίως τῆς «Φωνῆς τοῦ Δουναβέως» περιεγράφησαν, ὡς καὶ τινες τῶν περὶ τοὺς «Συλλόγους» εἰς ἄλλας ἐφημερίδας ἔγραψαν, καίτοι δὲν ἐγνώριζον ἡμᾶς ἢ δὲν παρεκλήθησαν ὑφ' ἡμῶν εἰς τοῦτο.

Πολύπειροι, μόνοι οἱ περὶ τοὺς «Συλλόγους» ἀρμύζει νὰ ὀνομάζωνται, διότι αὐτοὶ μυρία κατεργάζονται καὶ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως τὴν ἀλήθειαν διαστρέφουσιν ἵνα φθάσωσιν εἰς τὸν ἑαυτῶν σκοπόν.

Ἐν οὐδεμίᾳ ἐφημερίδι παρεπονέθημεν διότι δὲν γράφουσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐξεναντίας ἅμα ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Γαλαζίου ἢ κατὰ Μιχαηλίδου-Πολυγρονιάδου περὶ ἀπάτης καὶ αἰσχροκερδίας ἀπόφασις, δι' ἧς ὁ μὲν πρῶτος κατεδικάζετο εἰς ἑνὸς μηνὸς εἰρκτὴν καὶ, πλὴν τοῦ προστίμου, εἰς 500 φράγκων δικαστ. ὑπὲρ ἡμῶν ἀποζημιώσεις, (τῆς περὶ ἀποδόσεως τῆς παρανόμως καὶ δι' ἀπάτης σφετερισθείσης περιουσίας ἡμῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀποζημιώσεων, ἀνεργουμένων ὁμοῦ εἰς 55 χιλιάδας φράγκων, ὠρισθείσης νὰ δικασθῇ ἐν τῷ ἐμπορικῷ δικαστηρίῳ, ὅπου καὶ δικασθῆσεται τὴν 25 προσεχούσας Λυγούστου) τὰ εἰς χεῖρας δὲ τοῦ δευτέρου εὐρισκόμενα γραμματίαια, δι' ἃ καὶ μᾶς ἐνήγαγεν ἄλλοτε εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἑλλήν. Προξ. Δικαστήριον ὅπερ καὶ ἐξέδοτο καθ' ἡμῶν ἐρήμην ἀπόφασις εἰς τὴν στηριζόμενος, φαίνεται, ὁ Πολυγρονιάδης, διεσάλπισε διὰ τῶν λιβελλογραφιῶν του ὅτι εἶχε λαμβάνειν παρ' ἡμῶν δυνάμει τελεσιδικίου ἀποφάσεως 500 φλωρία (!) ἐκπύκτωντο ψευδῆ καὶ ἄκυρα. Ὅσον εἶχοντο

1. προσωρινῶς διευθύνων τὸ Προξενεῖον Γαλαζίου κατὰ τὸ 1866—67 καὶ νευρόσπαστον τοῦ Πολυγρονιάδου.

2. Ὁ ὀνομαστός ἐπὶ θαύμασιν Προξενος τῆς Βραβίας κατὰ τὸ 1868.

λοιπόν ἀληθείας τὰ περί τελεσιδίκου ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Πολυχρονιάδου διαδιδόμενα, ἄλλο τόσον εἶναι ἀληθὴ καὶ τὰ λοιπὰ ληρήματά του, ὡς ἀποδειχθήσεται διὰ τοῦ τύπου, ἅμα λάβη πέρας ἢ πολὺπλοκος καὶ πολὺκροτος ἡμῶν διαφορά· ἅμα, λέγομεν, ἢ ἀπόφασις αὕτη ἐδημοσιεύθη, ἔσπευσαν ἀμέσως ἀμφοτέραι αἱ ἐν Γαλαζίῳ ἡμεριδίαι «Vocem Conuictiui» καὶ «Gardistula Civici», νὰ στιγματίσωσι τοὺς ἐνόχους, ἢ δὲ «I-ρις» τοῦ Βουκουρεστίου πληροφορηθεῖσα λίαν ἀργὰ τὰ γενόμενα, ἔγραψε καὶ αὕτη ἀρκετὰ, ἐκφράζουσα συνάμα τὴν ἀπορίαν τῆς, πῶς αἱ ἐγγύρια ἡμεριδίαι δὲν ἀνέφερόν τι περὶ τῆς πολυπλόκου καὶ περιέργου ταύτης δίκης, ἣτις τόσων σκανδάλων αἴτιος ἐγένετο καὶ ἀπὸ ἐπταετίας ἤδη ἀπροχέλησε καὶ ἀπασχολεῖ εἰσέτι τὰ Προξ. Δικαστήρια Γαλαζίου καὶ Βραΐλας, ἅτιν' ἀμφοτέρω, μετὰ τὴν παῦσιν τῶν προμνησθέντων ὑπαλλήλων, λίαν ἀξιεπαίνως μᾶς ὑπερησπίσθησαν· τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν, ἔπερ τελεσιδικῶς ἀπερ' ἀνθ' ὑπὲρ ἡμῶν· τὰ ἐγγύρια δικαστήρια Βραΐλας καὶ Γαλαζίου, ἔπερ ἐπίσης ἀπερ' ἀνθ' ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ τὸ Ἐφετεῖον Φωξάνιου, ἔπερ ἀπέρριψε τὴν ἔρρασιν τοῦ Μεγαηλίδου ἐρήμην, καὶ τοι οὗτος ἤλθεν εἰς Φωξάνιον, ἀλλὰ δὲν ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, καὶ προσεχῶς θέλει καὶ τοῦτο ἀποφανθῆ πάλιν ὑπὲρ ἡμῶν, καθὸ τῆς ἀποφάσεώς του ἀνακοπέισης. Ἐν ᾧ λοιπόν, οἱ «Συλλογισταὶ» ἐκ τοῦ περιστατικοῦ τούτου ἔπρεπε νὰ παρακινήθωσι νὰ γράψωσι καὶ αὐτοί, ἔπως ἔκρινον εὐλογον, ἀφ' οὗ ἄλλοτε τόσα ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ κατὰ τῆς ἀδικίας ἔγραψαν, οὗτοι ὑβρίζουσι τὸν ἔχοντα τὸ δίκαιον καὶ φιλιόνονται τὸν ἀδικήσαντα καὶ καταδικασθέντα Μεγαηλίδην, ὀνομάζοντες αὐτὸν ἀναποκρίτην των ἐν Γαλαζίῳ. Καὶ ἔπειτα λέγουσιν ὅτι εἶναι ἀπροσωπόληπτοι καὶ ἀμερόληπτοι!

Θῦμα, δὲν αὐτωνομάσθημεν ἡμεῖς, ἀλλὰ μόνοι οἱ «Συλλογισταὶ» μᾶς ὀνόμασαν ὅταν ἔγραφον τὰ δικάϊά μας καὶ ὅταν δὲν ἦσαν μῆτε φίλοι, μῆτε ἐχροὶ ἡμῶν.—Τί ἀντίφρασις!

Ἄν ὑπῆρξαν κόλακες, ὑπόυλως καταπειθόντες τοὺς ἀπλουστέρους, τοιοῦτοι ἦσαν καὶ εἶναι οἱ «Συλλογισταὶ» ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς διαγωγῆς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι

τέλους, καὶ ὡς ἀποδειχθήσεται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.—Τὸ δικόμου τ' ὄνομα πᾶρ' το σὺ γειτόνισσα· λέγει παροιμία τις.

Ἔνεκα ἡμῶν πάσχει ἢ Κοινωνία, ἢ ἔνεκα τῶν «Συλλογιστῶν» οἵτινες διὰ τὰ ἀτομικά των πάθη ἔφεραν αὐτὴν ἄνω-κάτω, βραδιουργοῦντες καὶ μυρία ψεύδη διαδίδοντες;

Ἀπειλοῦντες μᾶς προτρέπουσι νὰ μὴ ἀναμιγνυώμεθα εἰς πράγματα ἀλλότρια τῶν καθηκόντων ἡμῶν. Τί σημαίνει τοῦτο, θέλουσι τὸ μάθει· οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἐκτενέστερον εἰς τὴν ἔμπροσθεν ἀναφερομένην κατὰ προέδρου ἀπήθειαν τῶν γραμματέων, ἀρνούμενων τὴν ἐργασίαν των, ἔπως ἐξαναγκάσωσιν αὐτὸν ἢ νὰ παραιτηθῆ ἢ νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς θελήσεις των· οὗτος δέ, διὰ νὰ μὴ χωλαίνωσι τὰ συμφέροντα τοῦ Συλλόγου, προσεκάλει ἐνίοτε ἡμᾶς οἵτινες, περὶ συμφερόντων Συλλόγου προκειμένου, δὲν ἠδυνάμεθα, φυσικῶ τῷ λόγῳ, ν' ἀρνηθῶμεν, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐγνωρίζομεν ὅτι δὲν προσεχρούμεν εἰς τι.

Λέγουσιν ὅτι δὲν ἀνείχονται δευτέραν σκηνὴν παρεμφερῆ τῆς περιουσίας τῶν Προξενικῶν ἢς ἡμεῖς πρωτηγωνιστοῦμεν τότε (!) Ἐὰν θεωροῦσιν ἡμᾶς πρωταγωνιστὰς τῶν Προξενικῶν, μᾶς δίδουσι ἀξίαν ἣν δὲν ἔσχομεν· διότι ὁ κ. Πρόξενος δὲν ἐνήργησε κατ' εἰσήγησιν ἡμῶν, ἀλλ' ἔπως ὑπὸ τῆς θέσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαίου τῷ ἐπεβάλλετο. Ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐπράξαμεν ἢ ὅτι ἐζητήσαμεν τὸ δίκαιον ἡμῶν καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν ἀδικησάντων ἡμᾶς. Ἐχομεν ἀρχὴν, ἔχομεν νόμους, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἀνεφέρθημεν. Δὲν ἐζητήσαμεν κρατήρεις, δὲν ἐζητήσαμεν παράβασιν διεθνῶν δικαίων, δὲν ἐπιθυμήσαμεν διάρρηξιν τῶν μεταξὺ οὗο ἀδελφῶν ἐθνῶν σχέσεων· ἀλλ' ἀπλῶς ἐζητήσαμεν δικαιοσύνην. Ὁ κ. Πρόξενος δ' εἰς ὃν ἀνεφέρθημεν, ἂν ἐνήργησε καλῶς καὶ νομίμως, τιμὴ καὶ ἔπαινος εἰς αὐτὸν καὶ οὐχὶ εἰς ἡμᾶς· ἂν δὲ κακῶς καὶ παρανόμως, αὐτὸς καὶ μόνος θὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεών του εἰς τὴν διορίσσαν αὐτὸν Ἀρχὴν καὶ οὐχὶ ἡμεῖς οἵτινες, μῆτε ἀρχὴν εἶχομεν, μῆτε δύνανται τινα εἶνα ἐνεργήσωμεν τὸ παραμικρόν. Ἐν μόνον καθῆκον ἔχομεν, μίαν μόνην εὐθύνην, ν' ἀποδείξωμεν τὸ δίκαιον ἡμῶν, ἔπως τὸ δικαστήριον εἰς ὃ ἀνεφέρθημεν, ἐπιδικάσῃ αὐτὸ ἢ ἀπορρίψῃ τὰς

ἀπαιτήσεις μας καὶ ἐπιβάλη ἡμῖν τὴν ἀρμόζουσαν ποινήν. Ὑπο-  
 τεθήσθω διὰ μίαν στιγμήν, ὅτι ὁ κ. Προξενος ἐνήργει παρανό-  
 μως, κατεκράτει παρανόμως καὶ ἀπηγγόνιζε παρανόμως τὸν  
 παρ' ἡμῶν καταγελλθέντα· εἰπέτωσαν οἱ «Συλλογισταί», ἡ-  
 μεῖς ἠθέλομεν εἶσθαι ὑπεύθυνοι, ἢ ὁ παρανόμως ἐνεργήσας  
 ὑπάλληλος; Καὶ ὅμως οὐδέτερον τούτων συνέβη· διότι ἕκα-  
 στος ἐνήργησε κατὰ τὴν θέσιν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλ-  
 λόμενον αὐτῷ καθήκον. Τοῦτο τὸ γνωρίζει ὅλος ὁ κόσμος·  
 τοῦτο τὸ διεσάλπισαν πανταχοῦ διὰ τῶν ἐφημεριδίων  
 καὶ τῶν ἀλληλογραφικῶν αὐτῶν αὐτοὶ οὗτοι οἱ «Συλλο-  
 γισταί»· τώρα δὲ στρέφουσι τὸ φύλλον, διότι οὕτως συμ-  
 φέρει αὐτοῖς, καὶ ἀδιάφορον ἂν αὐτοὶ μόνοι διαψεύδουσιν ἐ-  
 αυτούς, ἂν ἀναιροῦσιν ὅσα τόσον πανδῆμως, προφορικῶς τε  
 καὶ διὰ τοῦ τύπου ἐδημοσίευσαν καὶ πάσαις δυνάμεσιν ὑ-  
 πεστήριξαν ἀδιάφορον ἂν γίνωνται δολοφόνοι τῆς τιμῆς  
 καὶ τῆς διὰ τοσοῦτων μόχθων ὑπερασπιζομένης ὑπολήψεως  
 ἡμῶν, κατὰ τῶν μυριοτρόπως ἀδικησάντων ἡμᾶς, καὶ διὰ  
 ν' ἀπορύγῃσι τὰς συνεπείας τῶν πράξεων αὐτῶν, ἀρη-  
 σιεθησάντων ἀπαταιώων τῆς Κοινωνίας, καὶ ἀδιάφορον  
 ἂν γίνωνται καταγέλαστοι, πολεμοῦντες ἡμᾶς μὲ τὰ αὐτὰ  
 ὅπλα ἅτινα ἄλλοτε μετεχειρίσθησαν πρὸς ὑπεράσπισιν ἡ-  
 μῶν καὶ τοὶ μῆποτε παρ' ἡμῶν παρακλήθέντες! Ἄλλ' ἔχουσι  
 δίκαιον· διότι πῶς ἄλλως τε ἠθέλην ἐπιθεσθαι τὸ δεινῶ-  
 δες· «μὲ τὸ μαχαίρι κόπτουν τὸ ψωμί, μ' αὐτὸ σκοτόνουν  
 καὶ ἄνθρωπον» καὶ τὸ λόγιον τοῦ Αἰσώπου λέγοντες ὅτι  
 ἢ γλῶττα ἢ τὸ κάλλιστον καὶ συνάμα τὸ χειρίτερον τῶν  
 φαιητῶν· διότι δι' αὐτῆς εὐλογοῦσι καὶ συνάμα βλασφη-  
 μοῦσι τὸν Θεόν! Ταῦτα, λοιπόν, μόνον τοῖς ἐντίμοις τῶν  
 «Συλλόγων» συντάχται εἶσιν ἴδια. Ὅσον δὲ περὶ τῆς πα-  
 ρεμφεροῦς τῶν Προξενικῶν σκηνῆς ἦτις, καὶ ἐγένετο, ἐ-  
 ρωτοῦμεν αὐτοὺς τοὺς «Συλλογιστάς» νὰ μᾶς εἰπῶσιν ἐν  
 εὐκρινείᾳ, ἄρ' οὐ δὲν ἐπεθύμουν, διὰτὶ ἐγένοντο αἰτίαι τῆς  
 διαιρέσεως τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου διὰ τῶν κατηλικῶν  
 τρόπων των;—Ὅτ' μᾶς εἰπῶσιν ὅτι αὐτοὶ δὲν εἶναι οἱ αἰ-

τιοὶ· ἀλλ' ἡμεῖς θ' ἀποδείξωμεν ὅτι εἶναι αὐτοὶ καὶ μόνοι,  
 καὶ οὐδεὶς ἄλλος· ἄ. ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφορομένων πρά-  
 ξεῶν των· β'. ἐκ τῶν ὅσων θέλομεν ἀναφέρει ἐν τοῖς ἔμπρο-  
 σθεν· γ'. ἐκ τῆς παρ' αὐτῶν καταπατήσεως τοῦ τόσον ὑπε-  
 ρασπιζομένου ὑπ' αὐτῶν Κανονισμοῦ, τοῦτε Συλλόγου  
 καὶ Παρθυναγωγείου καὶ ἰδίως τῶν ἄρθρων 6, 10, 11, 12,  
 13, 14, 17, 18, 20, 22, 23, 24, 26, 27, 31 καὶ 39  
 τοῦ πρώτου, καὶ 4, καὶ 13 τοῦ δευτέρου, ὡς ἀποδειχθή-  
 σεται διὰ πραγμάτων ἐν τοῖς ἔμπροσθεν· δ'. ἐκ τῶν βιαίων  
 μέσων ἅτινα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὐτῶν μεταχει-  
 ρίζονται θέτοντες ὀπλίτας ἐν τῷ καταστάματι τοῦ Συλλόγου  
 ἵνα μὴ ἐπιτρέπηται ἢ τῶν ἀντιφρονούνων αὐτοῖς μελῶν  
 εἴσοδος· καὶ ε'. ἐκ τῆς παραλόγου ἐπιμονῆς 20 ἢ 25 μελῶν  
 ἢ κάλλιον εἰπεῖν, τῶν παρασυρόντων αὐτοὺς 2—3, τῶν  
 περὶ τοὺς «Συλλόγους» τοῦ νὰ ἐπιβάλωσι τὴν θέλησιν  
 αὐτῶν εἰς 120 τακτικά τοῦ Συλλόγου μέλη καὶ τοῦ νὰ διαι-  
 κήσωσιν αὐτοὶ τὸν Σύλλογον, ἐναντίον τοῦ δικαίου, ὑπαρ-  
 χούσης νομίμου ἐφορίας.

Ἦδη ἄς ἀναλύσωμεν καὶ τὴν ἀπάντησιν τῶν «Συλ-  
 λογιστῶν» εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπιστολήν.

Ἄν ἡ ἐπιστολή ἡμῶν εἶναι πλήρης ψευδολογιῶν,  
 ἀτιμίας καὶ πιστῆ εἰκῶν τῆς πεπωρωμένης ἡμῶν διανοίας,  
 οἱ ἀναγνώσται αὐτῆς κρινέτωσαν.

Λέγουσιν ὅτι ἐζητήσαμεν διὰ τῆς ἐν τῇ ἐφημεριδι  
 αὐτῶν καταχωρίσεως αὐτῆς νὰ πωλήσωμεν ἐκδούλευσιν  
 εἰς τοὺς προστατεύοντας ἤδη ἡμᾶς. Ἡμεῖς ὅμως τοῖς λέ-  
 γομεν ὅτι οὐδεμίαν οὐδενὶ ἠθέλομεν νὰ πωλήσωμεν ἐκδού-  
 λευσιν, διότι προστάτας ἡμῶν θεωροῦμεν τὰς πράξεις καὶ τὸ  
 δίκαιον ἡμῶν, καὶ ὅτι χάριν τούτων καὶ μόνων ἀνελάβο-  
 μεν ν' ἀποδείξωμεν τοὺς «Συλλογιστάς» αὐτόχρημα ψευ-  
 δομένους καὶ ὑπόυλως τοὺς ἀπλουστεροὺς ἐξαπατῶντας.

Λέγουσιν ὅτι σεβόμενοι τοὺς κυρίους οὓς ἐπαι-  
 νοῦμεν καὶ ὑπερασπιζόμεθα, ἀποφεύγουσι νὰ ἐμσοσιεύσωσιν

αυτήν. Ἐν πράγματι ἐσέβοντο τοὺς κυρίους οὓς ὑπαινίττονται καὶ πρὸς τοὺς ὁποίους πάμπολλα ὀφείλουσι, τινὲς δὲ, καὶ αὐτὴν των ἀκόμη τὴν ἐλευθερίαν, ὠφείλον νὰ αἰσχύνωνται μυκτηρίζοντες αὐτούς, πότε διὰ κολακιῶν καὶ πότε δι' ὑβρεῶν, ὡς γυμνότατα φαίνεται ἐν τῷ παραρτήματι αὐτῶν τῆς 20 Ἰουλίου.

Μᾶς λέγουσι νὰ πέμψωμεν τὴν ἐπιστολὴν ἡμῶν ἀλλοχῶ ἐνθα νὰ μὴ ἡμεῖς γνωστοί... εἰς κοινωνίας μὴ συμπαγεῖς ὡς συμβαίνει δυστυχῶς καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ... Ἄλλ' ἀπ' οὗ, ὦ βέλτιστοι, καὶ ἡ ὑμετέρα ὀνομάζεται ἀσυμπαγῆς διατι δὲν κατεχωρήσατε αὐτήν; Ἄλλ' ἔστω ἡμεῖς ἐγεννήθημεν καὶ ἀνετράφημεν ἐν Κορινθίᾳ καὶ Ἀθήναις· ἐχρηματίσαμεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Γαλαζίῳ καὶ Βραίλᾳ, ἐνθα καὶ ἀπὸ δεκαετίας διαβιοῦμεν. Παντοῦ δὲ καὶ πάντοτε διὰ τοῦ κόπου καὶ ἰδρωτὸς ἡμῶν ἐξήσαμεν, εὐπολήπτως καὶ τιμίως. Μᾶλα ταῦτα ἡμεῖς θὰ στείλωμεν τὴν ἐπιστολὴν ἡμῶν εἰς τε τὰ γνωρίζοντα ἡμᾶς μέρη καὶ μή. Καὶ εἰς τὰ μὲν, ἵνα σὺν ἡμῖν γνωρίσωσι καὶ τὴν ἐντιμότητα τῶν «Συλλογιστῶν» εἰς τὰ δὲ, ἵνα σὺν τοῖς «Συλλογισταῖς» γνωρίσωσι καὶ ἡμᾶς.

Μᾶς βαπτίζουσιν ἐξ ἀδελφῶν τοῦ Πολυχρονιάδου ἔστω. (Μολονότε ἐκ τῆς ῥόδης ἀνθίζουσι ῥόδα, φύονται ὁμῶς καὶ ἀκανθαί). Ἐγώ, λοιπόν, εἰμι ἐξ ἀδελφῶν τοῦ Πολυχρονιάδου κατὰ λόγον οὗτοι δὲ εἰσὶ πράγματι ἀδελφοὶ αὐτοῦ διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ἐκεῖνος κατεπρόδωσε τὸ ἔθνος καὶ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, οὗτοι δὲ τὴν ἐνταῦθα Ἑλλην. Κοινότητα· ἐκεῖνος ἔφερε τὴν διαίρεσιν δύο ἀδελφῶν λαῶν, οὗτοι δὲ τῶν μελῶν τοῦ φιλανθρωπικοῦ καὶ φιλομούσου τῆς πόλεως ἡμῶν σωματείου· ἐκεῖνος δι' ἡγεῖρεν ἔθνος ἀδελφὸν κατ' ἔθνος ἀδελφοῦ, οὗτοι δὲ καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ ἐξαπατῶσι καὶ διεγείρωσι συναδέλφους κατὰ συναδέλφους, συμπολίτας κατὰ συμπολιτῶν καὶ ἀδελφούς κατὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν!

Ἄναφέρουσι μετὰ στόμφου τὴν φυλάκισιν ἣν παράνομως ἐκ μέρους τῶν Ῥουμουλικῶν ἀρχῶν, συνεπέφ τῶν πέρυσι Προξενικῶν συμβάντων ὑπέστημεν, ἐνῶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ «Συλλογισταὶ» διέβρῆξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν διὰ τὸ ἀδικον καὶ παράνομον αὐτῆς. Ἄλλ' ἄς μᾶς ἀποδείξωσιν οἱ ἐντιμοὶ οὗτοι κύριοι, ἂν ἐφυλακίσθημεν δι' ὠρισμένην ἐγκληματικὴν πράξιν, εἴτε ἀπλὴν ἀστυνομικὴν παράβασιν, καὶ τότε θὰ τοῖς εἴπωμεν τὸ εὖγε!

Ἄς ἀποδείξωσιν ἡμῖν ἀπὸ τίνος καφφενεῖον ἀπεβλήθημεν, διότι ἄλλως τε τοὺς κηρύττομεν ὡς ἐχθροὺς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς τιμιότητος. Ἢ μήπως θέλουσι ν' ἀποδώσωσιν ἡμῖν τὴν ἀποπομπὴν ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἐκ τῆς λέσχης Νικολέτου, καὶ τὴν ἐν ἐτέρῳ καφφενεῖῳ καταναγκαστικὴν ἐτέρου αὐτῶν ὑπογραφὴν τῆς ὑπὲρ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὑβρίζομένου Ἀρχιμανδρίτου ἀναφορᾶς, ὅπως μόνος διαψεύση τὰ κατ' αὐτοῦ λεγόμενα;

Μᾶς λέγουσιν ὅτι τυγχάνομεν τῆς κοινῆς ἀποστροφῆς καὶ περιφρονήσεως. Ναί, τὸ γινώσκωμεν πρὸ πολλοῦ, ὅτι τυγχάνομεν τῆς ἀποστροφῆς τῶν «Συλλογιστῶν» τοῦτο δ' ἄς τὸ μάθη καὶ ὁ κόσμος· ἀλλ' ὁ κόσμος γνωρίζει, οὐ μακρὰν δὲ θὰ τὸ πιστεύσωσι καὶ οἱ «Συλλογισταὶ» ὅτι αὐτοὶ καὶ μόνοι τυγχάνουσι τῆς γεν. τῆς Κοινότητος ἡμῶν ἀποστροφῆς καὶ περιφρονήσεως. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ, ὁμολογοῦμεν ὅτι προτιμῶμεν ν' ἀπολαμβάνωμεν τῆς ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως πέντε τιμίων καὶ εὐπολήπτων ἀνδρῶν, παρὰ τὴν φιλίαν ἢ τὴν ἐχθρὰν χιλίων ὡς τὴν ἐντιμον περὶ τὴν ἐφημερίδα «Σύλλογοι» συντροφίαν, καὶ μᾶλα τὰς ἀπειλὰς τοῦ ἐν ἀενάφῃ κραιπάλῃ διαβιοῦντος συναδέλφου αὐτῶν, παραγγέλλοντος ἡμῖν νὰ περιορισθῶμεν, διότι ἄλλως τε θέλουσι προβεῖ καὶ εἰς διὰ βιβαιοπραγιῶν αὐτοδικίαν. —Κύων ὑλακτῶν οὐ δάκνει.

Μᾶς λέγουσιν ὅτι ὠφείλομεν νὰ αἰσχυνώμεθα τοῦλάχιστον τοὺς σωτῆρας ἡμῶν. Ἐδῶ τὸ ἐπέτυχον

πληρέστατα. Ἄλλ' ἄς μᾶς δείξωσιν οἱ κύριοι οὗτοι τὸν σωτήρα μας, καὶ τοῖς ὑποσχόμεθα ὅτι ὄχι μόνον νὰ αἰσχυνώμεθα, ἀλλὰ καὶ νὰ προσκυνῶμεν αὐτόν. Τοὺς παρακαλοῦμεν ὅμως νὰ ἐνθυμηθῶσι καλλίτερα, μήπως ἔχωσι λάθος. Ἄν θέλωσι, τοὺς βοηθοῦμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν μνήμην αὐτῶν. Ὑπεθυμίζομεν, ὅθεν, αὐτοῖς, τὸν χειμῶνα 1868--69, τὸ θέρος 1869, καὶ τὸ θέρος 1871· τὸ θέρος τοῦ 1868, τὸ φθινόπωρον τοῦ 1872 καὶ τὸ ἔαρ τοῦ 1873. Ἄν ταῦτα δὲν εἶναι δι' αὐτοὺς ἀρκετά, τότε τοῖς λέγομεν τὸ κοινὸν λόγιον «τῆ ἀχαριστία, ἔπεται ἡ ἀναισχυντία.» Καὶ πραγματικῶς, τί ἀναισχυντότερον ἀπὸ τὸ νὰ μεταμορφοῦται τις ἀπὸ εὐεργετιθέντος εἰς εὐεργέτην καὶ σωτήρα, καὶ μὲ τόσα λαμπρὰ ἐπίθετα νὰ στολιζῆ ἐκείνους οἵτινες τοῖς ἐχρησίμευσάν ποτε, ἀποδίδοντες οὕτω ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν· ἀντὶ τοῦ μέλιτος, ὄξος;

Καὶ ἔπειτα οἱ «Συλλογισταί», ἔχουσιν τὸν ἐγωϊσμὸν ὅτι εἶναι κάτι τι, ὅτι βαρύνουσι τὸ παράπαν ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῆς κοινωνίας, διαφημίζοντες διὰ τοῦ σιλλογραφήματος αὐτῶν ὅτι «Λίρετώτερον νὰ μᾶς συκοραντῆ εἰς Γρουμπός, διότι τί θὰ ἔλεγεν ὁ κόσμος ἂν μᾶς ἐπήνη εἰς τοιοῦτος . . . »

Μολονότι λίαν ἐπεθυμοῦμεν νὰ μὴ παρεγκλίνομεν τῆς ἡν ἐχαράξαμεν ὁδοῦ τῆς μετριοπαθείας, τὰ τρία ὅμως τελευταῖα . . . , δι' ὧν καταλήγουσι τὸ ἀναλυθὲν σιλλογραφημάτων αὐτῶν, μᾶς ἐξετροχίασαν καὶ μᾶς ὠθοῦσιν εἰς τὸ νὰ ἀποδείξωμεν ἐν μέρει, τίνες οἱ εἰς τὰ τρία . . . ὑποκρυπτόμενοι τρεῖς συντάκται τῆς σιλλογραφικῆς ἐβδομαδίδος «Σύλλογοι» οἱ αὐτόκλητοι τῆς κοινότητος (sic) ἡμῶν ἀντιπρόσωποι, οἱ θερμοὶ προστάται τοῦ δικαίου (!) καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ἡμῶν καταστημάτων, οἱ τόσον φιλοτίμως ἀναδεχθέντες νὰ διδάξωσι καὶ ἡθικοποιήσωσι τὴν ἀσυμπαγῆ κοινωνίαν τῆς πόλεως ἡμῶν!

Καὶ ὁ μὲν . . . ἐστὶν ὁ πάντοτε ἐν Βραίλα δια-

μένων, ἀλλ' ἐκ Βιέννης, ὡς ἐκ Θαύματος, τῆ ἐφημερίδι «Κωνσταντινούπολις» ἐπιστέλλων ὁ ἐντιμος καὶ πιστότατος τοῦ κ. Δ. ἐντολοδόχος (commissionnaire), ὁ ὠφελήσας τὸν θελήσαντα νὰ ὠφελήσῃ αὐτόν, δι' ἀπωλείας 4—5 χιλ. φλωρίων ἐν μιᾷ νυκτί, ἦν καὶ θὰ ἐπλήρωνε διὰ τῆς ἰδίας καταστροφῆς, ἐὰν εἰς τῶν ἤδη μυκτηριζομένων δὲν ἔσωζεν αὐτόν . . . ὁ δὲ . . . ὁ ἀξίος διάδοχος καὶ πιστὸς ὁπαδὸς τοῦ Βάχχου καὶ τῶν Μαινάδων, ὁ Θαμὰ Θαμίζων ἐν τοῖς πανδοχείοις τῆς πόλεως ἡμῶν, ὁ ὀνομαστὸς ἦρως τοῦ ἐξώστου τοῦ ξενοδοχείου «Βικτωρία» . . . καὶ ὁ τρίτος . . . εἶναι ἡ πρόην στρατιώτης ἐν τῷ Ῥουμουν. στρατῷ, ὁ πρόην διευθυντῆς τῆς μήποτε συστάσης πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς ἑλλην. βιομηχανίας ἐταιρίας, ὁ τοσαῦτα καθήμαρ μήχη ἐπιφραζόμενος.

Καὶ πραγματικῶς τίνες ἄλλοι, ἢ τοιαῦτα ἄχθη ἀρούρης ἐτώσια, ἠδύνατο νὰ συντάξωσι καὶ δημοσιεύσωσι τοιαῦτα ἄρθρα ὡς τ' ἀναλυθέντα, τιούτους σίλλους, τοιαῦτα μαύρης ψυχῆς ἀποκυήματα, ἀληθῶς πεπωρωμένης διανοίας ἀπαυγάσματα, προξενούντα ναυτίασιν οὐ μόνον εἰς τοὺς ἀναγινώσκοντας καὶ ἀναλύοντας αὐτά, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς βλέποντας μόνον καὶ ἀκούοντας . . .

Θεωροῦντες ἀρκετὰ τὰ παρόντα, δίδομεν πέρας εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς πραγματείας ἡμῶν. Ἄν δ' οἱ περὶ τοὺς «Συλλόγους» δὲν σωφρονισθῶσι καὶ μὲ ταῦτα, οὐδὲν τὸ δυσκολεῦστον ἡμᾶς νὰ φανερώσωμεν καὶ ὑποδείξωμεν τῷ κόσμφ σύμπαντι, τὰ ὀνόματα καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν, ἐν ὅλῃ τῇ εἰδεχθεῖ αὐτῶν γημνότητι.



Β΄.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΝ ΒΡΑΙΛΛΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ

ΚΑΙ Η

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΣΥΛΛΟΓΟΙ»

ΠΕΝΤΑΝΔΡΙΑ.

Υπάρχει ένταῦθα πενταμελής ὁμάς, ἥ κάλλιον εἰπεῖν διμελής, διότι τὰ λοιπὰ τρία μέλη οὐδὲν ἄλλο ἢ ὄργανα τῶν δύο ἄλλων εἶναι, ἧτις, ὑπὸ ἀλαζόνος καὶ ὑπερβιάλου ἀρχολιπαρείας οἰσθηλατουμένη, πάντα λίθον κινεῖ ὅπως εἰς τὸ τέρμα τοῦ σκοποῦ τῆς φθάσης, ἀδιαφοροῦσα ἂν διχαστασιῶν αἷτιος καὶ ἀνυπολογίστου τῆ ένταῦθα ἡμετέρα Κοινότητι ζημίας γίνεται, καὶ πρόξενος τῆς τῶν μισούντων ἡμᾶς ἐν ξένη γῆ ξένων καθ' ἡμῶν καταγοράς καὶ περιφρονήσεως.

Ἡ ὁμάς αὕτη, γλυκύτατον ἐνύπνιον ἐνυπνιασθεῖσα, νομίζει ἑαυτὴν ὡς τὴν ἐκλεκτὴν τῆς Κοινότητος ἡμῶν μερίδα καὶ ὅτι ἄνευ αὐτῆς καὶ δι' αὐτῆς τὸ πᾶν ἀπώλετο. Εἶναι δὲ τὸσον ἰδιοτελής ὥστε τὰς ἰδέας αὐτῆς ἰδέας γενικὰς καὶ ἀλανθάστους νομίζει, ἀξιοὶ ἵνα οἱ φίλοι τῆς ὡσιν ἐχθροὶ τῶν ἐχθρῶν τῆς καὶ πάντα μὴ τὰς ἰδέας τῆς συμμεριζόμενον ἢ μετ' αὐτῆς ὄντα, κατ' αὐτῆς καὶ ἐχθρὸν αὐτῆς νομίζει.

Ἐπὶ τῷ τέρματι τούτῳ κατέβαλε καὶ καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα ποιήσῃ προσηλύτους, μὴ ἀπαξιόσους καὶ μέχρι τῶν καπηλείων τούτους νὰ θηρεύῃ. Τούτου ἕνεκεν κατώρθωσε νὰ εἰσέλθῃ μὲν εἰς τὴν τῶν τοῦ Ἑλλην. Φιλομ. Συλλόγου διοίκησιν, ὑπόβλως μετὰ παντὸς ἀναμειβθεῖσα καὶ ἐπιτηδεῖως ἐκμεταλευθεῖσα τὴν ἀγαθότητα καὶ ἀπλότητα τῶν μὴ γνωριζόντων αὐτὴν συμπολιτῶν ἡμῶν, ἀπέτυχεν ὁμως εἰς

τὴν τῶν τῆς Κοινότητος, μόλας τὰς προσπάθειάς τοῦ νὰ παραιτηθῶσι τινὲς τῶν ἐκλεχθέντων ὅπως ἔλθῃ ἡ σειρά ἐνὸς αὐτῶν.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν δὲ ταύτην κατέβαλον νέας προσπάθειάς ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῶν. — Διότι ἀλαζονεία ὑπερβιάλος, τοῦ νὰ καταβάλωσι τοὺς ἐχθροὺς τῶν, τοῦ ν' ἀποδείξωσιν ὅτι αὐτοὶ εἰσιν οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς ένταῦθα Ἑλλην. Κοινότητος, καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ ἐκτελῶσιν εὐχερέστερον τὰς περιφιλᾶτους αὐτῶν ὀρέξεις τόσον εὐκόλως δὲν σθένεται. — Ἐνεδύθησαν ὅθεν τὴν ἀλιωπεκτῆν, καὶ μεγαλαυχούντες, πολλὰ καὶ μεγάλα ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν ἡμῶν καταστημάτων παρρησία ἔλεγον, κρύφα δὲ καὶ ἐν παραβύστῳ ἐχάλλεον τὰ ἐγωιστικὰ αὐτῶν τεχνάσματα.

Ῥίψαντες δ' εἰς τὸ μέσον τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως ἐφημερίδος ὅπως δι' αὐτῆς δημοσιεύωσι τὰς ἐν τῷ Συλλόγῳ ἀναγνωσκομένας πραγματείας, διεγείρωσι τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα τῶν ἐν ξένη ὁμογενῶν, πλουτίσωσι τὸ ἀναγνωστήριον τοῦ Συλλόγου διὰ τῶν μετ' αὐτῆς ἀνταλλασσομένων ἐφημερίδων καὶ προσφέρωσι τὸ ἐξ αὐτῆς προκύψον ὄφελος εἰς ἀγορὰν βιβλίων κ. τ. λ. κατέπεισαν τὸν πάντοτε πρὸς τὰ καλὰ ὀργῶντα Πρόεδρον κ. Ἐπ. Γεωργαντόπουλον, ἵνα καταθέσῃ τὸ πρῶτον πρὸς ἔκδοσιν αὐτῆς ἀναγκαῖον ποσόν, ἐπὶ τῷ ὄρω: 1. νὰ καθυποβάλληται ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν αὐτοῦ, πᾶν τὸ δι' αὐτῆς δημοσιευθυσόμενον· καὶ 2. ἅμα ἡ ἐφημερίς ἀποκτήσῃ ἀρκετοὺς συνδρομητὰς δι' ὧν νὰ καλύπτηται ἢ πρὸς ἔκδοσιν αὐτῆς δαπάνη, νὰ ἐπιστραφῇ τὸ καταβληθὲν ποσόν.

ὑπὸ τοὺς οἰωνοὺς, λοιπόν, τούτους ἤρξατο ἡ δημοσίευσίς τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος, ὑπὸ τὸ ἐπίπλαστον ὄνομα «Σύλλογοι». Τὸ πρόγραμμα δ' αὐτῆς, ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν, ἦτο λίαν πομπῶδες ὑπισχνούμενον πάμπολλα μήποτε ὁμως πραγματοποιηθέντα. Ἡ ὀλομὲν μεταφέρει ὀλόκληρον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόγραμμα εἰς τὰς στήλας τοῦ πονηματίου τούτου, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο ἔσεται ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἀναγνώσταις ὀχληρὸν, ἐπαναλαμβανόμενον, περιοριζόμεθα νὰ λάβωμεν μόνον περικοπήν τινα, καὶ δι' αὐτῆς οἱ φίλοι ἀναγνώ-

σται, οὐ μόνον τὸν σκοπὸν τῆς ἐφημερίδος θέλουσιν ἐνοήσει, ἀλλὰ καὶ ἂν οἱ συντάχται αὐτῆς ἐτήρησαν ἀκριβῶς τὰς ὑποσχέσεις καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἰδρύσεώς της.

Ἴδού ἡ ἐν λόγῳ περικοπή.

«Τὸ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν πρόγραμμα καταδεικνύει τίς ἡ πορεία, τίς ὁ σκοπός, καὶ τίς ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

«Ἀνάγκη καταφανῆς καὶ ἐπείγουσα ἐβίασεν ἄνδρας πολυτίμους καὶ γενηράκτους ἢ ἢ μὴ ἀποδυσπετοῦντας, ἀλλὰ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ συντελοῦντας σπουδαίως εἰς τὴν ὁσμῆρα ἡ Κοινότης ἡμῶν περιωπὴν προάγειται, ὅπως ἐκ τῶν ἐνότων ἐπαρκέσωσιν καὶ εἰς τὴν δαπάνην τῆς ἐκδόσεως ἐφημερίδος ἐνταῦθα, ἀνεξαρτήτου καὶ ἀνωτέρας πάσης; προσωπικότητας, πάσης ἰδιωτείας, παντός γαπερπούς καὶ χαμαιζέλου παθούς, ἥτις νὰ προμαχῆ οὐ μόνον τῶν τῆς ἡμετέρας Κοινότητος ἰδρυμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν καθύλου συμφερόντων τῶν ἐν Ῥωμανίᾳ ἑλληνικῶν ἀποικίων.

«Περὶ τὸν νὰ εἰπώμεν ὅτι δὲν ἐκδίδεται χάριν ἀργυρολογίας, διότι τοῦτο κατὰ δόξαν γίνεται ἐκ τε τῆς εὐτελοῦς συνδρομῆς καὶ ἐκ τῆς τῶν συντακτῶν ὑποχρεώσεως εἰς συνεργασίαν καὶ σύνταξιν αὐτῆς δωρεάν, οἷτινες κηδόμενοι κυρίως περὶ τῆς παγίσεως καὶ προόδου τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, ἐκ προκαταβολῆς ὄρισαν ἢ ἢ τὰς προσόδους αὐτῆς, ἐκπιπτομένης τῆς πρὸς ἐκτύπωσιν καὶ διανομὴν ἀπολύτου δαπάνης, εἰς ἔθνικόν σκοπόν.

«Τὰς ἀναλλαττομένας ἐφημερίδας ἡ περιοδικὰ θέλουσι προσφέρει εἰς τὸ ἀναγνωστήριον τοῦ ἐνταῦθα Ἑλλήνων φιλομαθοῦς Συλλόγου, ἵνα πᾶς ὁ προσερχόμενος εὐρίσκη ἰκανὴν καὶ ποικίλην πνευματικὴν τροφήν, καταρτιζομένου καὶ τούτου ἀξίως τοῦ οὐ φέρει ὀνόματος».

Καὶ νομίζετε, φίλοι ἀναγνώσται, ὅτι ἡ ἀμεροληψία τῶν συντακτῶν τῶν «Συλλόγων» διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ; Ἄπαγε! μήτε μίαν μόνην στιγμὴν.

Διότι εἰς τὸν πρῶτον ἐτι ἀριθμὸν τῆς ἐφημερίδος αὐτῶν ἐν ᾧ εὐρίσκεται καὶ τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα, ἐφάνη ἡ μεροληψία καὶ προσωποληψία αὐτῶν. Καὶ ἡ μὲν μεροληψία, διότι μετέβαλον τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν τῶν ἐκλεχθέντων μελῶν τῆς ἐφορίας τοῦ Συλλόγου, προτάξαντες τὸ ὄνομα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀναγνωστηρίου, τυγχάνοντος συντάκτου αὐτῆς καὶ μὴ θέλοντος νὰ πέσῃ μικρός, τοῦ τῆς βιβλιοθήκης, ἐναντίον τῆς

ἱεραρχικῆς τάξεως τῶν ἀρθρῶν τοῦ κανονισμοῦ καὶ αὐτῆς τῆς πλειοψηφίας, τοῦ πρώτου ἔχοντος ψήφους 15 τοῦ δὲ 22. Ἢ δὲ προσωποληψία, διότι ἀνεμνήσθησαν τῆς κατὰ τινος ἀσπόνδου αὐτῶν ἐχρῆθαι στύρας, ἥς οὗτοι ἐγνώριζον τοὺς αὐτουργούς. Ἐφάνη εἰς τὸν 5 καὶ 20 ἀριθμὸν, εἰς ὧν τὸν μὲν ἐκθειάζουσι τὸν διευθυντὴν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Ξένων» εἰς τὸν δὲ ἐξυβρίζουσιν αὐτόν. Ἐφάνη εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς 15 Μαρτίου διὰ τὰς κατὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος ἀτασθαλοῦς φληναφίας των, διότι δὲν ἐγένετο ἡ τελετὴ ὅπως οὗτοι ἤθελον, ὡς καὶ διὰ τοῦ 12 ἀριθμοῦ ἀποφαίνονται, ἐμεθισθέντες διότι εἶδον εἰς ἄλλας ἐφημερίδας σπουδαίας, περιγραφόμενα τὰ κατ' αὐτὴν, καὶ λέγοντες· «Μετ' ἐκπλήξεως οὐ σμικρᾶς ἀνεγνώσαμεν ἐν τοῖς τελευταίαις φύλλοις τῆς Κλειοῦς καὶ τοῦ Νεολόγου ἀνταποκρίσεις ἐντεῦθεν, αἵτινες καπηλευόμεναι τὴν εὐπιστίαν τῶν συντακτῶν τῶν εἰρημένων ἐφημερίδων, μεταδίδουσιν εἰδήσεις ἀντικρυς ψευδεῖς (!) ἵνα μὴ τι ἄλλο εἰπώμεν. Ἡμεῖς ἐσιωπήσαμεν καὶ σιωπῶμεν ἐπὶ πολλῶν δυσαρέστων ἵνα μὴ πληγὰς ἀναξέωμεν. (sic) Πρὸς τί οἱ πταίσαντες δὲν σιωπῶσιν ἀλλὰ, πόλεμον κηρύξαντες πρὸς τὴν εὐσχημοσύνην (τὴν ἰδικὴν σας;) αἵρουσιν ὑπερφίαλον τὴν κεφαλὴν; Μήπως ἄρα γε νομίζουσιν ἡμᾶς κοινωνίαν ἀφρικανῶν; (καί τι πλέον) Ἐνοοῦμεν τοὺς γράψαντας περὶ τῆς κατὰ τὴν 25 Μαρτίου γενομένης δῆθεν δοξολογίας μετὰ πρωτοφανοῦς λαμπρότητος!» (Δὲν σὰς ἤρесе; χρέμα!) Εἰς δὲ τὸν 18 ἀριθμὸν θυμιάζουσι τὸν Ἀρχιμανδρίτην, δίδοντες ἄλλοις τὰ ὀνόματα αὐτῶν καὶ ψυχρῶς ἀποφαινόμενοι κατὰ τῶν ἐν τῇ «Ἰριδι» περὶ ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ἐντεῦθεν ἀναφερομένων. (τί ἀντίφασις!) Ἐφάνη εἰς τὰ ἐν τοῖς ἀριθ. 11, 14 καὶ 17 περὶ Ἀντίππα, εἰς ὧν τὸ πρῶτον καταχωροῦσιν εὐχαρίστως ποιημάτιον τοῦ κ. Σπ. Ἀντίππα, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ δύο κατηγοροῦσιν αὐτοῦ τε, τοῦ ποιηματίου του καὶ τοῦ συντάκτου τῆς «Ἰριδος» μὲ ἤμισα εὐγενῆ ἐπίθετα. Ἐφάνη εἰς τοὺς ἀριθ. 2, 3, 4, καὶ 5 ἐνθα, καταγοροῦντες τὸν κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ κατ' ἡμᾶς Συλλόγου ἐκφωνηθέντα λόγον τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Μ. Ζάρπα ἐξεθεία-

ζον αὐτόν, ἤδη δὲ διὰ τοῦ παραρτήματος αὐτῶν τῆς 20 τρέχ. διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὄν ἀναιδέστατα διαστρέφουσιν, ἐξυβρίζουσιν αὐτόν. Ἐξάνη πολλάκις, μετὰ ταῦτα, εἰς τὰ ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ Προέδρου διαδιδόμενα καὶ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως διαστρεβλούμενα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 25 φύλλου αὐτῶν, τοῦ ἀπὸ 20 τρέχ. παραρτήματος καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 26 ἡμιφύλλου. Ἐξάνησαν, τέλος πάντων, εἰς τὰ καθ' ἡμῶν ἀναισχύντως διαδιδόμενα καὶ διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν δημοσιευόμενα, ἐν ᾧ μέχρι πρό μικροῦ μᾶς ἐπήνουν καὶ συνελοποῦντο διὰ τὰ ἀναξιοπαθήματα ἡμῶν, ἅτινα ἤδη μετέβαλον εἰς δίκαια παθήματα, διότι ἐπαύσαμεν νὰ ἡμεθα, ὡς οὐδέποτε ὑπῆρξαμεν μετ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ οὐδέποτε κατ' αὐτῶν. Πλήν ταῦτα εἰσὶ φυσικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀσταθῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ὅσον προσπαθοῦσι νὰ κρύπτονται, τόσον προδίδονται μόνοι, ὡς συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς περὶ τὴν ἐφημερίδα «Συλλογοὶ» οἵτινες χωρὶς τὰ τὸ ἐννοήσωσιν ἐξάνησαν ἐν ὅλη τῇ γυμνότητι αὐτῶν, ἀσταθεῖς, καὶ κατὰ τὸ συμφέρον αὐτοῖς, φάσκοντες καὶ ἀντιφάσκοντες, διαστρέφοντες κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν, καὶ τὸν ἄγιον αὐτὸν εἰς θαύματα μεταμορφοῦντες ἅμα παύσῃ νὰ ἴναι μετ' αὐτῶν.

Ἄλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον.

Ἰδόντες, λοιπόν, ἐν καιρῷ τὰς μεροληπτικὰς ἐνεργείας αὐτῶν ἠρνήθημεν τὴν σύμπραξιν ἡμῶν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος. Τοῦτο δ' ἐστάθη μία τῶν ἀφορμῶν τῆς καθ' ἡμῶν ἀντιπαθείας τῶν, τῆς πρώτης γεννηθείσης ὅτε παρῆρσία ὑπεστηρίξαμεν ὅτι ἡ μεταξὺ φιλαρμονικοῦ Συλλόγου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος γεννηθείσα δυσσεβεία προὐλήθη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ φιλαρμ. Συλλόγου διὰ τῆς ἀποτόμου ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν, δι' ἧς, δίκην ἐπιβολῆς καὶ ἀνευ προηγουμένης συγκαταθέσεως, προσεφέρετο νὰ ψάλλῃ, ὅπερ, ὁ μὲν κ. Πετσάλης — ὀφείλομεν νὰ τὸ εἴπωμεν πρὸς τιμὴν του — παρεδέχθη, ὁ δὲ γράφας αὐτὴν καὶ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος κ. Πλ. Βλάχος, δικαιολογῶν αὐτὴν ἐπέπεσε λαῦρος καθ' ἡμῶν.

Τούτων ἐνεκα ἡ ἀντιπάθεια αὐτῶν ὁσήμεραι ἠῤῥεσαν, καὶ

προσποιοῦμενοι ὅτι πάντοτε ἦσαν φίλοι μας, οὐδέποτε ἔπαυον νὰ μᾶς διαβῆλωσι, δεικνύοντες ἐνίοτε εἴτε αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐμμέσως, εἴτε διὰ τῶν ὑπαλλήλων καὶ φίλων αὐτῶν ἀμέσως, τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν τοῦ, ἢ νὰ συνταχθῶμεν αὐτοῖς, διότι εἰς αὐτοὺς ὠφείλομεν τὴν ἐκλογὴν ἡμῶν, ἢ ν' ἀποχωρήσωμεν τῶν τοῦ Συλλόγου, παραιτούμενοι τῆς ἐν τῇ ἐφορίᾳ θέσεως ἡμῶν.

Ἡμεῖς ὅμως, — μολονότι εἰς οὐδένα ἄλλον ὠφείλομεν χάριν τινὰ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ ἡμῶν, ἢ τοῖς ἐκλογεῦσιν ἡμῶν, οἵτινες καὶ μόνοι μᾶς ἀνέδειξαν ὡς μέλος τῆς ἐφορίας τοῦ Συλλόγου καὶ διὰ μεγαλειτέρας πλειονοψηφίας τῶν περισσοτέρων αὐτῶν, καὶ τοι πρό μηνὸς τῆς Βραβίλας καὶ τῶν ἐκλογῶν ἀπουσιάζοντες, οὐ μόνον κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν, καθ' ἣν, πλὴν τοῦ ταμίου, οὐδεὶς αὐτῶν ὑπῆρχε, — βλέποντες τὴν φιλοτιμίαν ἡμῶν ἐγγιζομένην ἀφ' ἐνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὴ θέλοντες νὰ δυσσεβώμεν τινὰ, μήτε παρητήθημεν, διότι τότε θ' ἀνηροῦμεν τὴν ῥητὴν καὶ ἐνώπιον τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, εἰς ἣν εἰγόμεν καθυποβάλλει τὴν πρώτην παραίτησιν ἡμῶν, ἥτις καδὲν ἐγένετο δεκτὴ, καὶ ἰδίᾳ τῇ Ἐφορίᾳ αὐτοῦ, ὑπόσχεσιν ἡμῶν, δι' ἧς διεκηρύττομεν ὅτι ἠθέλομεν ὑπηρετήσῃ τὸν Σὺλλογον εἰς ὅ,τι καὶ ὅπως ἠδυνάμεθα, ἀλλὰ καὶ μήτε ὑπὲρ ἢ κατὰ τινος ἐλαμβάνομεν μέρος, μήδέποτε σχεδὸν προσερχόμενοι εἰς τὰς ἰδιαιτέρας συνεδριάσεις τῆς Ἐφορίας, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πρακτικῶν αὐτῆς, πλὴν δύο ἢ τριῶν τὸ πολὺ, εἰς ἃς εἰς ἀνάγκης παρευρέθημεν.

Καὶ τοι, λοιπόν, πάσαις δυνάμεσι, προσεπαθήσαμεν ν' ἀπορῥύγωμεν τὰς δυσσεβείας, δὲν ἐπετύχομεν ὅμως μέχρι τέλους τοῦ σκοποῦ ἡμῶν. Διότι ἡ κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου κατὰ πλειοψηφίαν ἀπόφασις τῆς Ἐφορίας, ἣν ἐκύρωσε διὰ τῆς ὑπογραφῆς του καὶ ὁ νῦν ἐπαναστατῶν ἀντιπρόεδρος, καὶ δι' ἧς πολλὰ ἐνεργὰ καὶ ἐπωτελῆ τῷ Συλλόγῳ μέτρα ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν, ἐν οἷς ἡ τακτοποίησις τῶν ἐργασιῶν τῶν γραμματέων εἰς ὥρας ὠρισμένας ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ὅπως μὴ ἐμποδίζονται ἀπὸ τὰς ἰδίας των ἐργασίας, καὶ ἡ κατὰ

θεσις τῶν χρημάτων τοῦ Συλλόγου εἰς τραπεζικόν τι κα-  
τάστημα μὲ ἀνοικτὸν λογαριασμὸν ἐντόκως, ὅπως ὁ Σύλλο-  
γος ὠφελῆται 400 ἢ 500 φράγκα κατ' ἔτος, σταθεῖσα ἢ τε-  
λευταία αἰτία, τὸ τελεσιδίκον, οὕτως εἰπεῖν, τῆς φανερᾶς  
τῶν περὶ τοὺς «Συλλόγους» κατὰ τοῦ Προεδρείου ἀνταρσίας,  
καὶ φυσικῶ τῷ λόγῳ, ἐπειδὴ ἡ ὑπογραφή ἡμῶν προσετέθη ὑπὲρ  
τῆς ἀποφάσεως, μετὰ τῶν ὑπογραφῶν τοῦ Προέδρου, τοῦ ἀντι-  
προέδρου καὶ ἀμφοτέρων τῶν συμβούλων, οἱ πρῶτοι ἀκρο-  
βολισμοὶ διηρυθύνθησαν καθ' ἡμῶν. Καὶ δὴ ἔκτοτε ἐκίνησαν  
σταυροφορίαν ἐναντίον μας· τότε διεδόθη ὅτι ἡμεῖς ἐκατηγό-  
ροῦμεν τὸν ἐνάρετον ἡμῶν Ἀρχιμανδρίτην καὶ παρωτρυνόν  
ἡμᾶς νὰ ἀντεπεξέλθωμεν κατ' αὐτοῦ, ὡς διαδίδοντος ψευδῶς  
τοιαύτας φήμας, προσφέροντες ἡμῖν τὰς στήλας τῆς ἐφημερί-  
δος αὐτῶν ὠρεᾶν, ὅπερ ἡμῶς ἀπεποιθήθημεν, ἐννοήσαντες  
τὴν ὁποῖαν μᾶς ἔστεινον παγίδα, ἐξεναντίας δ' ἐζητήσαμεν  
ἀπὸ στόματος εἰς στόμα νὰ ἐξακριβώσωμεν τὴν πηγὴν τῶν  
διαδιδόμενων, καὶ ἐμάθομεν ὅτι αὐτοὶ οὗτοι ἐξυβρίζον ἰδίᾳ τε  
καὶ δημοσίᾳ τὸν Ἀρχιμανδρίτην, εἰς μάλιστα τούτων, κα-  
κολογῶν αὐτὸν ἐν τινι καφενεῖῳ, ἐτέθη διὰ τῆς βίας νὰ  
ὑπογράψῃ μίαν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀναφορὰν, ὅπως διὰ τοῦ τρόπου  
τούτου ἀναίρεσθαι τὰς κατ' αὐτοῦ ἀτασθαλίαις του· τότε  
ἤρχισαν αἱ περὶ Παρβιναγωγείου ραδιουργίαι· τότε ἡ κατὰ  
τοῦ Προεδρείου ἀντίπραξις καὶ ἀνταρσία. Καὶ ταῦτα οὐχὶ  
διότι ἡμεῖθα κακοί, ἀλλὰ διότι ὑπεστηρίζαμεν τὸ δίκαιον,  
ὅπερ δὲν ἤρεσκεν εἰς αὐτούς, διότι ὁ Πρόεδρος ἐπέμεινε νὰ  
ἐκτελεσθῇ ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις καὶ παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν.  
Ἄλλως τε ἦτο δυνατόν ὁ Πρόεδρος, ὁ τοσοῦτον διὰ τῶν  
πρῶτων φύλλων τῆς ἐφημερίδος αὐτῶν ἐπαινούμενος, ἐντι-  
μος ἰδρυτῆς τοῦ Συλλόγου ὀνομαζόμενος, καὶ ὡς ἀείποτε  
ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου τεμένους τῶν Μουσῶν καὶ τῶν ἐθνι-  
κῶν συμφερόντων ἀόκνως ἐργαζόμενος, ὡς καὶ ὁ τοσάκις παρ'  
αὐτῶν ἐπαινεθεὶς Γρουμπός, νὰ μεταμορφωθῶσιν, ὡς ἐκ θαύ-  
ματος, καὶ νὰ γείνωσι διὰ μιᾶς κακοὶ καὶ ἀβλαίτεροι;

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ ἡμᾶς, ὁμολογοῦμεν ὅτι προσυπο-  
γράψαντες τὴν ἐν λόγῳ ἀπόφασιν, οὐδόλως ἐννοοῦμεν νὰ δυ-

σαρεστήσωμέν τινα, ἀλλ' ἐνομιζομεν ὅτι ὅπως ἐσχέπτετο ἡ  
πλειοψηφία, ἦτο ὀρθὸν καὶ δίκαιον, ἦτο συμφέρον τοῦ Συλ-  
λόγου, καὶ ὅτι τὴν αὐτὴν σχέψιν θὰ εἶχον καὶ τὰ μὴ προ-  
συπογράψαντα μέλη, ἅτινα εἶχον ἀποχωρήσει χωρὶς ν' ἀπο-  
δοκιμάσωσιν αὐτήν. Ἄλλως τε, προσκληθέντες δὲν ἠδυνά-  
μεθα ν' ἀντιταχθῶμεν εἰς τὸ γεν. συμφέρον τοῦ Συλλόγου,  
ἔστω καὶ χάριν τινῶν, μηδὲ ν' ἀρνηθῶμεν νὰ ὑπογράψωμεν  
ἀπόφασιν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐφορίας παραδεχθεῖσαν  
καί, πρὸς τ' ἄλλα λαμβανόμενα μέτρα, λαμβάνουσαν πρό-  
νοιαν καὶ διὰ τὰ ἡμέτερα πρὸς τὸν Σύλλογον καθήκοντα, ὡς  
ἐπιμελητοῦ τῆς βιβλιοθήκης αὐτοῦ, διότι θὰ ἦτο ταῦτο τοῦ  
ν' ἀρνηθῶμεν τὰς ἰδίας ἡμῶν ὑπηρεσίας, ἄς τόσον πανοῦ-  
μως εἶχομεν οικειοθελῶς προσφέρει.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ Προέδρου, ἄς ὁμιλήσωσι τὰ πραγ-  
ματα καὶ ὁ κανονισμὸς τοῦ Συλλόγου.

Τὸ 20, ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ ὀρῖζει.

«Ἡ ἐφορία βουλευέται καὶ ἀποφασίζει περὶ πασῶν ἐν γένει  
τῶν ὑποθέσεων τῶν συντεινουσῶν εἰς τὴν κραταίωσιν καὶ ἀνάπτυ-  
ξιν τοῦ Συλλόγου, διατάσσει τὴν πρὸς τοῦτο σκόπιμον καὶ δεδι-  
καιολογημένην χρῆσιν τῶν χρημάτων καὶ πόρων αὐτοῦ, κ.τ.λ.»

Τὸ 19, ἄρθρον.

«Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐφορίας γίνονται κατὰ πλειοψηφίαν, κ.τ.λ.»

Τὸ δὲ 10.

«Ὁ Πρόεδρος... ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐφορίας... ἐφορᾷ  
καὶ ἐπιβάλλει εἰς ἕκαστον μέλος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸς τὸν Σύλ-  
λογον καθηκόντων καὶ φροντίζει περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κα-  
νονισμοῦ.»

Ὁ Πρόεδρος συνετεία τῆς ἀποφάσεως τῆς Α'. Ἀπριλίου  
προσεκάλεσε τὸν ταμίαν νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς ἀφορώσας  
τὸ ἰδιαίτερόν του καθήκον διατάξεις. Οὗτος ἔμως ἠρνήθη,  
λέγων ὅτι δὲν δύναται νὰ συμμορφωθῇ μὲ αὐτήν, διότι ὁ  
κανονισμὸς δὲν λέγει νὰ δίδωνται τὰ χρήματα εἰς τάκον!  
Τοῦ Προέδρου δ' ἐπιμείναντος ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τοιαύτη ἦτο  
ἡ ἀπόφασις τῆς ἐφορίας καὶ διότι τὸ συμφέρον τοῦ Συλλό-  
γου τὸ ἀπαιτεῖ, ὁ ταμίαις ἠρνήθη καὶ πάλιν διαμηνύσας ἔτι

ἐάν ὁ Πρόεδρος ἐπέμενε, παρητείτο καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ καθυποβάλλῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ τῇ ἐφορίᾳ!

Ἰδέτε, φίλοι ἀναγνώσταί, λογικὴν καὶ κρίνατε.

Ὅτι δὲ ἡ ἄρνησις αὐτῆ τοῦ κ. ταμίου, νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐφορίας, ὑπεμφαίνει ἑλλειψίν, εἴτε ὕστερόβουλόν τινα σκοπόν, οὐδεὶς ὁ λόγος.

Ὅτι παράνομος καὶ αἰωνεὶ ἐπαναστατικὴ ἢ ἀπειθαρχικὴ, οὐδεμία ἀντίρρῃσις.

Ὅτι παράλογος, καὶ τοῦτο ἀναμφισβήτητον. Διότι ὁ κανονισμὸς δὲν προβλέπει νὰ κερδίζωμεν χρήματα διὰ χορῶν καὶ θεατρικῶν παραστάσεων, εἴτε ἄλλων ἐκτάκτων μέσων, οὕτω δὲν προλέγει νὰ ἐπωφελώμεθα καὶ ἐκ τῶν τόκων τῶν χρημάτων τούτων. Τὸ 20 ἄρθρον λέγει σαφῶς. «Ἡ ἐφορία βουλευέται καὶ ἀποφασίζει περὶ πασῶν ἐν γένει τῶν ὑποθέσεων τῶν συντεινουσῶν εἰς τὴν κραταίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ Συλλόγου, καὶ διατάσσει τὴν πρὸς τοῦτο σκόπιμον καὶ δεδικαιολογημένην χρῆσιν τῶν χρημάτων καὶ πόρων αὐτοῦ . . . » Μήπως ἡ ἀπόφασις τῆς ἐφορίας ἦτο ἀδίκος, μήπως ἀντέβαινε τῷ κανονισμῷ, καὶ μόνος ὁ ταμίας εὐρέθη ὁ θερμότερος φύλαξ αὐτοῦ; μήπως ἡ ἔντοκος καταβολὴ τῶν χρημάτων τοῦ Συλλόγου ἦτο ἐπιζήμιος; μήπως ἦτο ἀμάρτημα νὰ κερδίξῃ κατ' ἔτος ἐκ τόκων 400—500 φράγκα;

Ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ ἦτο ἀπὸ σκοποῦ ἐπίσης καταφανές. Δὲν τῷ ἤρρεσεν ἡ ἀπόφασις τῆς ἐφορίας, ἦτο παράνομος, δὲν ἤθελε νὰ καταπατήσῃ τὸ δίκαιον καὶ τὴν συνείδησίν του. Ἦδύνατο νὰ παραιτηθῇ ἄνευ ὄρων. Ἄλλὰ «παραιτοῦμαι . . . καθυποβάλατε τὴν παραίτησίν μου τῇ ἐφορίᾳ . . . » τί ἄλλο ὑπεμφαίνει ἢ—ἐπειδὴ κατώρθωσα νὰ ἔχω μαζὴ μου τὸν ἀντιπρόεδρον, ἀμφοτέρους τοὺς γραμματεῖς καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ἀναγνωστηρίου, καὶ οἱ αὐτῶν τὴν πλειο-

1. Διὰ νὰ ἐξάξωμεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τῆς περαιτέρω ἀμφιβολίας, δηλοῦμεν ὅτι τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἀντάρτιδα πενταδριαν πρόσωπα εἰσὶ: Μ. Σβορώνος ἀντιπρόεδρος, Σ. Ρ. Πετσάλης ταμίας, Κ. Παπαζογλοῦς καὶ Η. Βάμβας γραμματεῖς καὶ Τ. Ρουμπίνης διευθυντὴς τοῦ ἀναγνωστηρίου.

ψηφίαν· ἐάν καθυποβάλλητε τὴν παραίτησίν μου τῇ ἐφορίᾳ, ἡ πλειοψηφία αὐτῆ δὲν θέλει παραδεχθῆ αὐτὴν. Ὁ μείνων, ὅθεν, εἰς τὴν θέσιν μου· δὲν θὰ ὑπακούσω εἰς τὴν διαταγὴν σας· ἡ ἀπόφασις τῆς Α'. Ἀπριλίου θὰ μείνῃ ἀνεκτέλεστος· τὰ χρήματα δὲν θὰ ἐξέλθωσι τῶν χειρῶν μου!—

Ἰδοὺ λογικὴ! Ἰδοὺ τί μῆχος ἐπεφράσατο!

Καὶ πραγματικῶς, ὁ κ. ἀντιπρόεδρος, καὶ τοι συνυπέγραψε τὴν ἀπόφασιν τῆς 1 Ἀπριλίου, οὐχ ἤττον, ἔχων τὴν ἀνάγκην τοῦ ταμίου, αὐτομολήσας, ὑπεστήριξεν αὐτὸν νὰ μὴ δοθῶσι τὰ χρήματα.

Ἐν τούτοις βλέπων ὁ Πρόεδρος τὴν, μετὰ πολλὰς ἄλλας προηγουμένας διαπραγματεύσεις τοῦ νὰ προπληρωθῇ, τοῦλάχιστον, τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος τοῦ Συλλόγου μὲ ὀρισμένην προεξόφλησιν, ὡς εἶχεν ὁ ἴδιος συνεννοηθῆ μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου, πραγματοποιουμένης οὕτω ἐν μέρει τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐφορίας, ἐπιμονὴν τοῦ ταμίου, τοῦ νὰ μὴ δώσῃ τὰ χρήματα ἢ νὰ παραιτηθῇ, ἀπήνητησεν αὐτῷ διὰ τελευταίαν φορὰν ὅτι ἐάν ἐξακολουθῇ νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν παράλογον ἀπαίτησίν του, τότε, πρὸ παντὸς τὸ συμφέρον τοῦ Συλλόγου ἔχουν ὑπὸ ὄψιν, δέχεται τὴν παραίτησίν του καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ παραδώσῃ τὸ ταμεῖον τῷ ἑτέρῳ τῶν συμβούλων.

Τὸ ἐν λόγῳ δ' ἐγγράφον σταλὲν τοῖς γραμματεῦσι διὰ τὰ περαιτέρω, οὗτοι μὲν ἠρνήθησαν νὰ γράψωσι καὶ προσυπογράψωσιν αὐτὸ μετὰ τοῦ Προέδρου, ὁ ταμίας δὲ λαθῶν γνώσιν αὐτοῦ παρὰ τῶν γραμματέων, ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρησῇ, γράψας τῷ Προέδρῳ ὅτι θέλει μὲν νὰ προπληρώσῃ τὸ ἐνοίκιον, ἀλλ' ὁ οἰκοδεσπότης ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ αὐτὸ διὰ προεξοφλήσεως (!) καὶ ὅτι εὑρε νέον τινὰ γαιοκτήμονα ἐκ τῶν πέριξ τοῦ Φωξανίου εἰς ὃν ἔδωκε(;) ὀσχιλια φράγκα ὑπ' ἐγγύησίν του, μὲ ἀμοιβὴν 90 φρ. μέχρι προσεχοῦς Ἀγ. Δημητρίου. Μολονότι ὁ Πρόεδρος ἐνόησεν ὅτι ἐπαίζετο εἰς ταῦτα περίεργος κωμωδία, οὐχ ἤττον, ἐδέχθη τὴν πρότασιν καὶ οὕτω ἔλαβε πέπρωσεν ἡ σκηνή. Οὕτω ὁ κ. Πετσάλης ἠθέλησε νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ἠδύνατο εἰς Βραίλιαν νὰ εὑρῇ κανένα κατάλληλον διὰ νὰ δοθῶσι τὰ χρήματα τοῦ Συλλόγου, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ζη-

τήση εἰς τὰ περίξ τοῦ Φωξανίου ἵνα εὖρη τοιοῦτον. Καὶ μῶλα ταῦτα, ἡμεῖς τὸν διαβεβαίωμεν ὅτι ἔσον προθύμως, ὁ μητρικός τοῦ νέου τούτου κ. Σταῦρος Τσιρώνης, μῶλας τὰς φιλικὰς ὑποσχέσεις του, τὰς προτροπὰς αὐτοῦ τοῦ νέου καὶ τοῦ ἱατροῦ κ. Δ. Ἀλεξάνδριδου, μᾶς ἐπλήρωσε τὴν ἀπὸ τριετίας 90 φραγκῶν ὠφειλὴν του, ἣ ἢ πληρώσῃ αὐτὴν ποτε, τόσον ἢ ἀ λάβῃ ἐν καιρῷ καὶ ὁ Σύλλογος τὰ δοθέντα(;) εἰς τὸν νέον χρήματά του.

Τὸ ἄρθρον 14 λέγει.

«Ὁ ταμίης... οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ πληρωμὴν ἀνεὐ ἐντάλματος ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γενικοῦ Γραμματέως...»

Τὸ δὲ 4 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Παρβεναγωγείου.

«Αἱ Κοσμητρίαι... μεριμῶσι... περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν καταλλήλων ἐργοχειρῶν, καὶ τῆς προμηθείας τοῦ διὰ ταῦτα ἀναγκαίου ὕλικου... καὶ ἐν γένει φροντίζουσι περὶ παντὸς τοῦ συμβαλλόντος εἰς τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν μαθητριῶν.»

Καὶ ὅμως, ἐναντίον τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων, οἱ ὑπερασπισταὶ (sic) τοῦ ὑπ' αὐτῶν καταπατηθέντος καὶ καταπατουμένου εἰσέτι κανονισμοῦ, χωρὶς καὶ ν' ἀναφέρωσι τι εἰς τὸν πάντοτε παρόντα Πρόεδρον ἢ νὰ συμβουλευθῶσι τὰς Κοσμητρίας παρὰ τῷ Παρβεναγωγεῖῳ κατοικούσας, μεταβαίνουσιν ἐν σώματι εἰς Γαλάζιον (Σβορώνος, Πετσάλης καὶ Ρουμπίνης) ὡς καὶ ἐν τῷ 8 ἀριθ. τῆς ἐφημερίδος αὐτῶν ἀναφέρεται, ποιῶσι, παρὰ τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν, ἀγορὰς ὕλικου δι' ἐργόχειρα, δαπανῶσιν εἰς βᾶρος τοῦ Συλλόγου διὰ κάθοδον καὶ ἀνοδὸν τριῶν ἀνδρῶν, καὶ ποιῶσι πληρωμὰς χιλιάδων καὶ ἑκατοντάδων φραγκῶν ἀνεὐ προηγουμένου ἐντάλματος! Εἶδομεν δέ, ὑπὸ τὸν τίτλον δαπᾶναι ἀνεὐ ἐντάλματος, πολλοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ταμίου πληρωθέντας ἀνεὐ ἐντάλματος: εἰς δὲ τούτων ἔφερε τὸ ἀξιοκαταφρόνητον ποσὸν τῶν 1251 καὶ ἄλλος 620 περίπου φραγκῶν. Ὁ δὲ Πρόεδρος, μὴ δυσπιστῶν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἀποφεύγων τὰ σκάνδαλα, πολὺν μετὰ τὴν πληρωμὴν καιρὸν ἐξέδωκε τὰ σχετικὰ ἐντάλματα. Καὶ μῶλα ταῦτα παρακληθεὶς ὁ Πρόεδρος, μετὰ τὴν παραίτησιν τῶν γραμμα-

τέων ἵνα ἐκδώσῃ ἐντάλμα πρὸς πληρωμὴν τῆς 40 φραγκῶν μισθοδοσίας τῆς λιμοκτονούσης ὑπηρετρίας τοῦ Παρβεναγωγείου, ὁ ταμίης ἤρνηθη νὰ πληρώσῃ αὐτὸ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὐκ εἶναι προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἐν ᾧ ἐγνώριζεν ὅτι οὐκ ἔχομεν γραμματέα, διὸ καὶ ἠναγκάσθη ὁ Πρόεδρος νὰ πληρώσῃ ἐξ ἰδίων, ὅπως μὴ ἀφήσῃ ἀνεὐ ἄρτου τὴν μητέρα πενταμελοῦς οἰκογενείας.

Περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου ἡ Διευθύντρια τοῦ Παρβεναγωγείου ἔλαβεν ἐγγράφον τοῦ Δημαρχείου δι' οὗ προσεκαλεῖτο νὰ δηλώσῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐν τῷ Παρβεναγωγεῖῳ ἐξετάσεων, ὅπως σταλῇ ἢ παρ' αὐτοῦ διορισθεῖσα ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ, καὶ ὅτι αἱ ἐξετάσεις ὠφείλον νὰ ὡσι διεκπεραιωμέναι ὀριστικῶς τὴν 22 τοῦ ἰδίου μηνός. Ἡ Διευθύντρια ἀναγγείλασα τούτο τῷ Προέδρῳ ἐξέλεξε μόνη τὰς ἡμέρας τῆς 20, 21, 22, ὅπως ἕως τότε προετοιμασθῇ, ὁ δὲ Πρόεδρος τὸ ἐκοινοποίησεν εἰς ὅσα μέλη τῆς ἐφορίας συνῆλθον ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς τετάρτης, 6 Ἰουνίου. Ἐν τούτοις, ἡ Πενταδὸρία διὰ τοῦ ὄργανου τῆς 8 Ἰουνίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 20, μολοντί κάλλιστα ἐγνώριζε ταῦτα, πλην τῶν γραμματέων μηδέποτε προσερχομένων, ἐδημοσίευσεν τὰδε: «Μανθάνομεν εὐχαρίστως ὅτι αἱ ἐξετάσεις τῆς σχολῆς τῶν ἀβένων... γενήσονται τῇ 17 τρέχοντος, εὐρισκόμεθα δ' εἰς παντελῆ ἀγνοίαν περὶ τῶν τοῦ Ἑλλ. Φιλομούσου Συλλόγου. Τί πράττει τὸ συμβούλιον τούτου;»

Τὸ Προεδρεῖον ἰδὼν τὴν ἀπὸ σκοποῦ κακοβουλίαν αὐτῶν ἐπεμψε τοῖς «Συλλογισταῖς» τὴν ἀρμόζουσαν ἀπάντησιν, προσκαλοῦν αὐτοὺς νὰ τὴν δημοσιεύσωσι καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος αὐτῶν, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς κακοβούλως προσβαλλομένης ἐφορίας. Ἀλλὰ τούτων ἀρνηθέντων νὰ δημοσιεύσωσιν αὐτήν, τὸ Προεδρεῖον τὴν ἐπεμψεν εἰς τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ «Ἰριδα» πρὸς δημοσίευσιν αὐτῆς. Τοῦτο μαθόντες οἱ «Συλλογισταὶ» ἔσπευσαν, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν προσβολὴν, νὰ παρακαλέσωσι τὸν Πρόεδρον ὅπως τηλεγραφικῶς ἐμποδίσῃ τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς, ὑπισχνόμενοι νὰ ἱκανοποιήσωσι διὰ τῆς ἰδίας τῶν ἐφημερίδος τὴν προσβληθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν ἐφορίαν, ὅπερ ὁ πάντοτε συγκαταβατικὸς Πρόεδρος

εδέ/θη εὐχαρίστως, οἱ δὲ «Συλλογισταί» διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 22 φύλλου αὐτῶν, καὶ τοι ἀργὰ καὶ οὐχὶ ὅπως ἔδει, ἐδημοσίευσαν τὰδε· «Ἐν τῷ προτελευταίῳ ἀριθμῷ ἡμῶν προῦρως ἀνεξέραμεν περὶ τοῦ Ἑλλήν. Φιλομούσου Συλλόγου ὅτι ἠρροῦμεν πότε ὤρισε τὸ συμβούλιον αὐτοὺ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐξετάσεων τοῦ ὑπ' αὐτὸν παρβαναγωγείου, ἐν ᾧ ἐγκαίρως ἐμερμήνησεν ὡς τοῦτο κατεδείχθη ἕκ τε τῆς ἐν τῷ παρελθόντι ἀριθμῷ εἰδοποιήσεως αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἀρξαμένων ἡρῆ ἐξετάσεων.»

Ἐν τούτοις, τὸ περὶ τὴν σφημιὰν γαλλεῖον, ὅν ἐπαυσε ἐργαζόμενον. Γενομένων τῶν ἐξετάσεων εἰς ἃς καὶ τὸ Προεδρεῖον εἶχε διορίσει ἰδίαν τριμελῆ ἐξεταστ. ἐπιτροπὴν, οἱτινες ἀπὸ κοινοῦ ἐξετάσαντες, ἐβαθμοφόρησαν τὰς ἐξετασθεῖσας μαθητριάς ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ ἐξεταστ. καταλόγῳ καὶ ἐπεμψαν μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐξετάσεων λίαν περιποιητικὴν τῷ Προέδρῳ ἐπιστολὴν ἐπὶ ταῖς προόδοις τῶν μαθητριάων, οἱ «Συλλογισταί» δίδωκαν ὅτι ἠδικήθησαν μαθητριάτινες, ὅτι κακῶς ἐγένετο ἡ βαθμοφορία, καὶ ὅτι αἴτιος τῆς ἀδικίας ταύτης ἦμην ἐγώ! Τοῦτο δ' ἐγένετο οὐχὶ οἱ ἄλλοι, ἢ α'. διὰ νὰ ἐνεργήσωσι νέας δυσαρρέκειας· β'. διὰ νὰ φαίνωνται ὅτι αὐτοί, ὄθιεν, ὑπερασπίζονται τὸ δίκαιον· γ'. διὰ νὰ ποιήσωσι νέους προσηλύτους· καὶ δ'. διότι τὰ μόνα ἀδελφὰ ἐν τῷ κατα' αὐτοῦ, κοράσια ἦσαν αἱ τρεῖς ἀδελφαὶ τοῦ ἐτέρου τῶν ἐν τῷ φαρμακείῳ ὑπαλλήλων τοῦ κ. Πετσάλη.

Διὰ νὰ λείψῃ, ὅθιεν, καὶ τὸ παράπονον τοῦτο καὶ ἵνα εὐχαριστήσωμεν τὴν κ. Διευθύντριαν ἐπιμένουσαν ὑπὲρ τῶν προστατευομένων τῆς μαθητριάων καὶ τῶν ἀξιώσεων τοῦ φίλου τῆς φαρμακοποιῆς, παρεκαλέσαμεν τὸν κ. Πρόεδρον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν μικρὰν ἐκείνην μεταβολὴν ἀλλ' ὁ κ. Πρόεδρος, ἰδοὺ τί μᾶς ἀπήνησεν. «Ὁ κατάλογος νὰ μὴ μεταβληθῇ οὐδὲν, διότι θὰ προσβάλωμεν τὴν ἐξετ. ἐπιτροπὴν δεικνύοντες ὅτι δὲν ἔχομεν ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτήν, ἄλλως τε ἡ Διευθύντρια εἶχε τὸ δικαίωμα καὶ ἔπρεπεν ἐν καιρῷ νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἐν ταῖς ἐξετάσεσι καὶ ταῖς βαθμοφορίαις.»

Ἄλλ' οἱ «Συλλογισταί» δὲν ἔμειναν ἕως ἐδῶ· συνέτα-

ξαν, λοιπόν, διὰ τοῦ νέου ὁπαδοῦ αὐτῶν, τοῦ κ. Δημ. Ἀλεξανδρίδου ἱατροῦ καὶ μέλους τῆς τριμελοῦς ἐξετ. ἐπιτροπῆς, ἐπιστολὴν ἣν καθυπέβαλον ἰδιαίτερος ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν ἄλλων μελῶν ὅπως προσυπογραφή· τούτου δὲ γενομένου, ἐπεμψαν αὐτὴν εἰς τὸ Προεδρεῖον ζητοῦντες τὸν κατάλογον ὅπως κάμωσι τὰς βαθμολογίας! Μολονότι αὐταὶ εἶχον γείνει ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ζητούντων τὸν κατάλογον μελῶν, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Δημαρχείου, καὶ κοινῇ συνενέσει πάντων, ὑπὸ τῶν διδασκάντων διδασκάλων αἱ ἐναπολειφθεῖσαι βαθμολογίαι, ὁ δὲ κατάλογος εἶχε κλείσει ὅπως ἐξαχθῆ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν βραβευθισομένων, οὐχ ἦττον, τὸ Προεδρεῖον ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς ἀμφοτέρως τὰς ἐπιτροπὰς, οἱτινες ἰδόντες αὐτὸν ἔτοιμον τὸν ὑπέγραψαν, πλὴν τοῦ κ. Ἀλεξανδρίδου, προφασισθέντος τὴν ἀσθένειαν τῆς θυγατρὸς του, προσειπόντες· «τότε, τί ἐσῆμαιεν ἡ ἐπιστολὴ ἣν μᾶς ἐπεμψαν νὰ ὑπογράψωμεν;» Τοῦθ' ὅπερ ἀποδείκνυει ὅτι μαχητριά τῆς Πεντανδρίας ἐτύγχανε καὶ τοῦτο.

Πλὴν καὶ τοῦτο δὲν τοὺς ἀνεχάιτισε· καὶ δὴ, τὴν προτεραίαν τῆς διανομῆς τῶν βραβείων, ἐμοῦ ἀπόντος εἰς Ἰαλάκιον, ὁ κ. Πετσάλης κατέταξεν, ἐναντίον τῆς ἀρχικῆς κατατάξεως καὶ τοῦ προσορισμοῦ αὐτῶν τὰ βραβεῖα, ὅπως ἤθελε, θέσας διὰ προσθέτου ταινίας τὰς ἐπιγραφὰς, ἐν ᾗ αὐταὶ εἶχον τεθῆ χρυσοῦς γράμμασιν, ὥστε διενεμήθησαν βιβλία μεγάλα καὶ βραβεῖα ἀνώτερα, εἰς μαθητριάς κατωτέρου βαθμοῦ καὶ τάξεως, ὅπως γεννηθῶσιν, ὡς καὶ ἐγεννήθησαν, πάμπολαι δυσαρρέκειαι καὶ δάκρυα, καὶ ὅπως καὶ ἡ ἀταξία αὕτη ἀποδοθῆ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κ. Πετσάλη, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ σιγμῇ τῆς διανομῆς, πάλιν εἰς ἐμέ. Ἐκτός τούτου ὁ κ. Πετσάλης προσέφερεν ἐξ ἰδίων στεφάνους οὗς ὤρισε νὰ δοθῶσιν εἰς τὰ ἀριστεία, ἦτοι τὰ ἀνώτατα βραβεῖα, καὶ εἰς τοὺς ἐπαίνους, ἦτοι τὰ κατώτερα, ἅτινα μόνον πρὸς ἐγκαρδίωσιν δίδονται ταῖς ἀποτυγούσαις μαθητριάις, ἀφῆσας οὕτω ἀστεφάνωτα τὰ α' καὶ β'. τάξεως βραβεῖα. Μολονότι τοῦτο ὡς ἀτοπον ἠδύνατο νὰ διαφιλονεικηθῆ, οὐχ ἦττον, πρὸς ἀποφυγὴν σκανδάλων, ἔμεινεν ἀπολύτως ἐλεύθερος ἵνα ὡς δωρητῆς

διαθέσει τούς στεφάνους του όπως ήθελε. Τοῦτο δ' ἔγεινε, ἄ. διὰ νὰ γεννηθῶσι νέαι δυσαρέσκαια κατὰ τοῦ Προέδρου καὶ ἐμοῦ<sup>1</sup>, καὶ β'. διὰ νὰ βραβευθῶσι, καὶ καλὰ, αἱ προστατευόμεναι μαθήτριά, δι' ἃς εἶχον ὀρισθῆ μόνον ἔπαινοι!

'Ἄλλ' ὡς ἐκ περισσοῦ, ὁ μὲν αντιπρόεδρος κ. Σχορῶνος, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἀδελφόν τῶν. ὄθ' ἔβεν, ἀδικουμένων μαθητριῶν, ὅπως τῶ συνιστᾶ τούς εἰς τὸ φαρμακεῖον προσερχομένους ἀσθενεῖς, ἔγραψεν ἐν τῇ ἀρμολογίᾳ διὰ τὸ εἶδος τοῦ βραβείου στήλη, τὰς λέξεις: «Διαμαρτύρομαι, Μ. Σχορῶνος.» ὁ δὲ κ. Πετσάλης ὤθησε τὴν διδάσκαλον νὰ εἶπῃ καθ' ἣν στιγμήν ἐγένετο ἡ διανομή, ὅτι τινὲς μαθήτριά ἡδίκηθησαν εἰς τὴν βαθμοφορίαν, διότι ὄν προσεκλήθη αὐτὴ εἰς αὐτήν! 'Ἀντικρουσθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ἐνὸς τῶν συμβούλων ὅτι ψεύδεται, ὅτι ἦτο παρούσα εἰς τὰς εξετάσεις καὶ τὴν βαθμοφορίαν, καὶ ὅτι ἀκαίρως κάμνει, ἐὰν πραγματικῶς εἶχε νὰ κάμῃ παρατηρήσεις, ἢ δυστηγῆς ἐστράφη πρὸς τὸν ὠθήσαντα αὐτήν καὶ εἶπε: «βλέπετε τί μοὶ ἐλάματε τώρα;» — 'Ἰδοὺ ἀμεροληψία ἰδοὺ μάλαμα! — Κι ταῦτα εἰσὶ τ' ἀνωτέρω ἀναφερθέντα παρειρρύσαντα ζιζάνια,<sup>2</sup> δι' ἃ μόνον τῶν ἐπροδῶθησαν.

Εἶπομεν ὅτι τὸ ἄρθρον 10 τοῦ κανονισμοῦ λέγει

«Ὁ Πρόεδρος... ἐπιβαλλεῖ εἰς ἕκαστον μέλος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐφορίας.»

Τὸ ἄρθρον 12.

«Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς φυλάττει τὰ ἀρχεῖα καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Συλλόγου... συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐφορίας, σφραγίζει καὶ συνυπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα κτλ.»

Ἡ δὲ ἀπόφασις τῆς ἐφορίας τῆς 1 Ἀπριλίου καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι τοῦ Προέδρου προσκλήσεις καὶ παρακλήσεις κα-

1. Ἐνῶ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπολύτως ἐνήργησα μόνος διὰ πάντα τὰ ἀφορῶντα τὰς εξετάσεις καὶ τὰ βραβεῖα, καὶ τὸ παραμικρὸν παράπονον ὄν ἠκούσθη, ἐφέτος ὅτε ἐνήργησα κατὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ ταμίου καὶ περισσύτερον ἐκοπίσασα, οἱ καλοθελεῖται διὰ τῶν σατανικῶν μηχανημάτων αὐτῶν διέστρεψαν οὕτως τὰ πράγματα.

2. Ἴδε τὸ ἐν σελ. 4 ἄρθρον καὶ τὴν 2 παράγραφον τῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν ἐν σελ. 5.

τέπεισαν τούς γραμματεῖς νὰ ὀρίσωσι μόνον τὰς πρὸς συνεργασίαν ἡμέρας καὶ ὥρας καθ' ἃς νὰ μὴ ἐμποδίζωνται ἀπὸ τὰς ἰδίας τῶν ἀσχολίας, ὤρισαν δὲ τὴν 7 Μ. Μ. ἐκάστης Τετάρτης ὥραν, νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συλλόγου. Καὶ ὅμως ὁσάκις συνήλθον τὰ μέλη τῆς ἐφορίας εἰς συνεδρίασιν, οὐ μόνον μηδεὶς τῶν γραμματέων προσήρχετο, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀρχεῖα καὶ ἡ σφραγὶς τοῦ Συλλόγου ὄν ὑπῆρχον εἰς τὸ γραφεῖον, διότι οἱ κκ. γραμματεῖς τὰ εἶχον μεταφέρει εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Πετσάλῃ ἐνθα τὸ πλεῖστον διημέρευον, ὥστε ἠναγκάζοντο ν' ἀπέλθωσιν ἄπρακτοι ἀναβάλλοντες τὰ πολυειδῆ τοῦ Συλλόγου συμφέροντα εἰς ἄλλοτε, ὁ δὲ Πρόεδρος ἔχων ἀνάγκην αὐτῶν ἠναγκάζετο πολλάκις νὰ τοὺς ζητήσῃ μόνος εἰς τὰ μεσιτικὰ, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀπῆντα οὐκ ὀλίγας δυσχερείας, ὅπερ καὶ ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ παραλάβῃ τὰ ἀρχεῖα καὶ τὴν σφραγίδα, ν' ἀναπλοιοῖ μόνος τοὺς γραμματεῖς, ἔστιν ὅτε νὰ προσκαλῆ καὶ ἡμᾶς εἰς συνεργασίαν, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πρακτικῶν καὶ τοῦ πρωτοκόλλου εἰς ἃ φαίνονται ἔργα τοῦ Προέδρου καὶ ἐμοῦ πλείοτερα τῶν γραμματέων. Πλὴν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰς πολυειδεῖς ζημίας καὶ δυσκολίας ὧν ἐγένοντο πρόβηνοι, ἀντὶ νὰ εὐχαριστῶνται διότι ἀνεπληροῦντο ὑπ' ἄλλου, ἐξεναντίας δυσανεσχέτου, ὡς ἀπεδείχθη διὰ τῆς ἐν τῷ β' ἄρθρῳ τοῦ 25 αὐτῶν φύλλου ἀπειλῆς τῶν καθ' ἡμῶν.<sup>1</sup>

Τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐσήμαινεν ἢ συνταχθέντες, δι' οὓς ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν λόγους, μετὰ τοῦ ταμίου καὶ ἀποτελέσαντες οὕτω φανερὰ τὴν ἀντάρτιδα Πεντανδρίαν, ἠρνοῦντο πᾶσαν ἐργασίαν καὶ πᾶσαν ἀνακούφισιν, ὅπως ἀναγκασθῆ ὁ Πρόεδρος νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς θελήσεις τῶν ἢ νὰ παρατηθῆ. 'Ἄλλ' ὁ Πρόεδρος ἐνθέρμος φύλαξ τῶν συμφερόντων τοῦ Συλλόγου οὐ ἔστι καὶ ὁ πρῶτος ἰδρυτῆς, καὶ ἀκούρατος πάντοτε, ἐξεπλήρου τὰ καθήκοντα ἑαυτοῦ τε καὶ ἐκείνων, πότε μὲν μόνος, πότε δὲ δι' ἡμῶν, προσκαλουμένου, ὅπερ καὶ ἐπράττομεν εὐχαρίστως, ἀγνοοῦντες ἀφ' ἐνὸς τὰς κρύφα σκευωρίας τῆς Πεντανδρίας, ἀφ' ἐ-

1. Ἴδε τὸ ἄρθρον εἰς σελ. 4, τὴν 3 παράγραφον τῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν ἐν σελ. 5 καὶ τὴν ἀνάλυσιν αὐτῶν ἐν σελ. 9.

τέρου δὲ τὸν φιλόανθρωπον τοῦ Συλλόγου ὑπ' ὄψιν ἔχοντες σκοπόν.

Εἰς τὸ ἀναμεταξύ δὲ τῶν σκηνῶν τούτων ἡ ἀνταρσία ἐκηρύχθη φανερά πλέον, καὶ αἱ πρώην δυστροπίαί καὶ τὰ κρύφια τεχνάσματα μετεβλήθησαν εἰς βραδιουργίας καὶ καπηλικιάς, ἵνα μὴ τι χεῖρον εἴπωμεν, ὕβρεις. Καὶ ὁ 2—3 ἐξ αὐτῶν προσεπάθησαν διὰ ποταπῶν καὶ εἰς γραῖδια ἀρμοζουσῶν βραδιουργιῶν, νὰ μᾶς διαβάλωσιν ἐνώπιον τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν καὶ ἰδίως ἐνώπιον τοῦ Προέδρου καὶ τῆς Διευθυτριας, (ἀναφέρομεν δὲ πρὸς τοῦτο ὀνομαστί τὸν ἐν ἄρετον καὶ πεπαιδευμένον ἱατρὸν κ. Σβορώνον καὶ τὸν ἀμίμητον εἰς τὰ τοιαῦτα κ. Ρουμπίνην!) καὶ νὰ κακολογῶσι τὸν Πρόεδρον οὐκ ὀλίγον ἀπρεπῶς, μυρία ψεύδη διαδίδοντες, οἱ δὲ γραμματεῖς, ὡς ἐκ περισσοῦ, δι' ὑβριστικωτάτων ἐγγράφων ἔστειλαν τὰς παραιτήσεις τῶν μετὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ προσάψωσι μῶμον τῷ κ. Προέδρῳ ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως νέαν προσπορισθῶσι δύναμιν, ὑποστηριζόμενοι εἰς τὴν θέσιν τῶν ὑπὸ τῶν περὶ αὐτοὺς καὶ τὴν Πεντανόριαν ἀπαρτιζόντων, πλὴν, ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ θεοὺς κελεύει, διότι ἡ παραιτήσις αὐτῶν ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Προεδρείου.

Τὸ περιστατικὸν δὲ τοῦτο τοὺς κατέστησε λυσώδεις τὴν 8 δὲ Ἰουλίου ὅτε ὁ Πρόεδρος εἶχε προσκαλέσει τὴν ἐφορίαν πρὸς γνωμοδότησιν περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων, καὶ ἰδίως τῆς ἀδελφῆς τῆς Διευθυτριας δ. Σοφίας ἐργαζομένης δι' ἀπλοῦ ἔτησιου δώρου καὶ οὐχὶ ὠρισμένης μισθοδοσίας, ὅπως καὶ αὕτη ἔχουσα καλὴν καὶ ὠρισμένην ἀπολαβὴν γνωρίζῃ καὶ ἐκτελεῖ εὐχαρίστως τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα, καὶ πρὸς ἐκλογὴν τῶν Κοσμητριῶν τῆς περιόδου ταύτης, κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Παρθεναγωγείου, ἡ ἀνάρτις μερὶς βλέπουσα ἑαυτὴν μεμονωμένην, συνεπιεῖ τῆς ἀπωλείας τῶν γραμματέων, ἀντὶ νὰ συμορφωθῇ μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, ἔφερεν ἀμέσως εἰς τὸ μέσον, διὰ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀρχηγῶν αὐτῆς, τοῦ κ. Πετσάλῃ, τὸ ζήτημα τῶν γραμματέων, δηλ. νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ λόγοι τῆς παρ-

ραιτήσεως αὐτῶν, καὶ νὰ μὴ γείνη αὕτη δεκτὴ διότι εἶχον δίκαιον. Μάτην ὁ Πρόεδρος τοῖς ὑπενώμιζεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ὥρας ἦτο ὅλως ξένον τοῦ τῆς παραιτήσεως τῶν γραμματέων ἧτις καὶ ἐγένετο ἤδη δεκτὴ ἄλλως τε, εἶπεν, ὅτι ὁ κ. Πετσάλῃς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν κάλλιστα γνωρίζουσι τοὺς λόγους τούτους, καθόσον ἡ παραιτήσις ἐγένετο κοινῇ συμπράξει ἐν τῷ ἑαυτοῦ φαρμακείῳ ἔνθεν καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ὅτι παρακαλεῖ τὴν ἐφορίαν νὰ προβῇ εἰς τὸν σκοπὸν ἐκλήθη μάτην οἱ κκ. σύμβουλοι διεμαρτύροντο ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ παρεχθῶσιν τοῦ κύκλου τῆς προσκλήσεως αὐτῶν ὁ κ. Πετσάλῃς ἐπέμενε εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν του δὲν ὑπεστήριξαν καὶ οἱ ὀπαδοὶ του κ. Σβορώνος καὶ Ρουμπίνης, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἄλλο εἶναι ὅ,τι αὐτὸς κάμνει ἰδιαίτερος καὶ ἄλλο ἐπισήμως ὡς μέλος τῆς ἐφορίας. Ἐν τούτοις ὁ Πρόεδρος ἵνα δώσῃ πέρας εἰς τὴν λογομαχίαν ἔδωκε τὰς παραιτήσεις τῶν ἑτέρῳ τῶν συμβούλων κ. Κ. Νικολαΐδῃ πρὸς ἀνάγνωσιν, προσειπὼν ὅτι, καὶ ται ἐπιθύμει νὰ κρύψῃ τὰ αἰσχη αὐτῶν, ἐπειδὴ ὅμως μόνοι ἐπιθύμουν νὰ φανερωθῶσιν ὅς γείνη τοῦτο γνωστὸν. Ἀλλὰ μόλις οὕτως ἤρξατο τὴν ἀνάγνωσιν μιᾶς αὐτῶν, ἀμέσως ἔρριψεν αὐτὴν τῶν χειρῶν του ὑπὸ μεγίστης ἀγανακτήσεως κυριευθεὶς, εἰπὼν «ἀλλ' αὐτὸς μᾶς ὕβριζει ὅλους βαναύσως!» Καὶ μόλα ταῦτα ὁ κ. Πετσάλῃς ἔσχε τὸ θράσος νὰ δικαιολογήσῃ τὰ σιλλογραφήματα ταῦτα (ἅτινα εἰάν δὲν ἐσεβόμεθα ἑαυτοὺς τε, τὴν Κοινωνίαν, καὶ τὸν τύπον δὲ οὗτοι ἐπὶ τοσοῦτον ἐσχάτως ἐξητυτέλησαν διὰ τῆς λιβελλογραφικῆς τῶν ἐβδομαχοῦδος «Σύλλογοι» ἠθέλομεν δημοσιεύσει) ὅτε ὁ κ. Κ. Νικολαΐδης ἐγερθεὶς πλήρης ἀγανακτήσεως ἐπετέθη κατ' αὐτῶν καὶ δὲν ἐντρέπεσθε, τοῖς λέγει, δὲν σέβεσθε διόλου τὴν θέσιν ἐν ἣ εὐρίσκεσθε, κατασκευάζοντες τοιαῦτα αἰσχη, ἔχοντες ἀκόμη τὸ θράσος καὶ νὰ τὰ υπερχασπίζησθε! ἐν ᾧ ἡμεῖς προσεκλήθημεν διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Συλλόγου, σεῖς ἤλθετε προετοιμασμένοι καὶ ἐκ προμελέτης νὰ μᾶς ὕβρισητε. Ἐντροπή, κύριοι, ἐντροπή!

Βλέποντες οὕτω οἱ ἐκ τῆς πεντανόριος τὰ σχέδια αὐτῶν ναυαγοῦντα, ἔστρεψαν τὸ φύλλον εἰς ἀτομικὰς ὕβρεις καὶ μέ-

γαν Θόρυβον, ὅπως ἡ ἐφορία ἀναγκασθῆ νὰ διαλυθῆ. Τότε ὁ Πρόεδρος καὶ τρία ἄλλα μέλη τῆς ἐφορίας ἀπεφάσισαν νὰ προσκληθῆ γεν. ἔκτακτος τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου συνέλευσις ὅπως καθυποβλήθωσι πάντα ταῦτα εἰς αὐτήν. Τοῦτο ἀκούσαντες οἱ παρόντες τῆς ἀντάρτιδος πεντανδρίας, καὶ φοβούμενοι μήπως ἐκτεθῶσι παρεκάλεσαν τὴν ἐφορίαν νὰ ἔλθῃ εἰς συμζιλίωσιν, καὶ πρῶτος ὁ κ. Σχορῶνος ἐδῶκε τὴν χεῖρά του λέγων· «λόγον τιμῆς, κύριοι, λησμονῶν τὰ πάντα καὶ ὑπόσχομαι νὰ συνεργασθῶ μετ' εὐληκρινείας ἐν δευθῆτε νὰ μείνωμεν ὡς εἴμεθα μέχρι τῶν νέων ἐκλογῶν, ὅτι θὰ μᾶς κατηγορήσωσι, λέγοντες, ὅτι ἐστάθηνμεν ἀνίκανοι νὰ διακίσωμεν τὸν Σύλλογον ἐν μόνον ἔτος. Σὺς παρακαλῶ νὰ δευθῆτε τὴν πρότασίν μου κ.τ.λ.» Ταῦτα ὑπεστήριξε καὶ ὑπεσχέθη καὶ ὁ κ. Πετσάλης. Μολονότι ὕβρισται καὶ ἀδίκως ὑβριζόμενοι δὲν συμβιβάζονται εὐκόλως, ὅσον καὶ ἂν οἱ πρῶτοι λησμονήσωσι τὰς ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ἐκτεθεισὰς ὕβρεις, οὐχ ἦτονον, ὁ πάντοτε συγκρατητικὸς Πρόεδρος ἐδέχθη τὴν πρότασιν, ὅτε ὁ κ. Ρουμπίνης εἶπε· «καλὰ, σεῖς συμβιβάζεσθε, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξαφανισθῆ καὶ τὸ πρὸς ἡμᾶς σταλὲν ἔγγραφον τοῦ Προεδρείου ὡς καὶ πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ἴριδα» ὅπερ εἶναι ἀντιγεγραμμένον εἰς τὸ πρωτόκολλον, καθὼς καὶ αἱ ἐπιστολαὶ τῶν γραμματέων, ἄλλως τε ἡ μομφὴ θὰ μείνῃ καθ' ἡμῶν.» Τὴν πρότασιν ταύτην ὑπεστήριξαν καὶ οἱ ὁμόφρονες αὐτοῦ, διὸ καὶ νέα λογομαχία ἐγεννήθη καὶ μᾶλλον τραχέια ἦτις κατὰ πολλοὺς τρόπους βρασανοθεῖσα, ἐκρίθη μὲν νὰ ἐξαφανισθῶσι αἱ παραιτήσεις τῶν γραμματέων ὡς κινητὰ ἔγγραφα, ἀλλὰ νὰ μὴ πειραχθῆ οὐδὲν τῶν ἐκ τῶν πρακτικῶν καὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἐγγράφων, καθὼς ἠριθμημένων καὶ διότι ἡ ἀταξία αὐτῶν οὐ μόνον ἀταξίαν καὶ σύγχυσιν ἤθελε προξενήσῃ εἰς τὴν καθόλου τάξιν τῶν ἀργείων, ἀλλὰ καὶ τὴν δυσπιστίαν τῶν ἐπερχομένων ἐφοριῶν ἤθελε συνεπαγάγει.

Οὕτω λοιπόν, τῆς παραλόγου ταύτης ἀπαιτήσεως ἀπορρίψθεισης, ἐναυάγησε καὶ πᾶσα συμζιλίωσις. Καὶ ὁ μὲν ἀντιπρόεδρος ἀποσυρθεὶς διεκήρυξεν ἐνώπιον τῆς λοιπῆς ἐφορίας

ἐπανελημμένως· «Ἐγὼ παραιτοῦμαι, κύριοι, ἀπὸ τοῦδε σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ θεωρῆτε παρητημένον, ἀμέσως δ' ὑπάγω νὰ στείλω καὶ ἐγγράφως τὴν παραιτήσιν μου.» (Ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχεν ἐν τῷ γραφείῳ χάρτης καὶ μελάνη!) ὁ δὲ Πρόεδρος μετὰ τῆς πλειοψηφίας, ἀπεφάσισε μετὰ ταῦτα νὰ συγκαλέσῃ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς γεν. ἔκτακτον συνέλευσιν, διὰ τὴν Κυριακὴν 15 Ἰουλίου.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, οἱ «Συλλογισταὶ» ἐδημοσίευσαν διὰ τοῦ 25 ἀριθ. τῆς ἐφημερίδος αὐτῶν τὰ ἐν σελ. 3 καὶ 4 ἀναφερόμενα ἄρθρα, ἅτινα, ἀρήσαντες νὰ διαφυσθῶσιν ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ὡς καὶ ἐγένετο, ἐσπέυσασμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ καθήκοντος, ἃ τε ὡς μέλος τοῦ τε Συλλόγου καὶ τῆς ἐφορίας αὐτοῦ καὶ ὡς ἄτομον προσβαλλόμενοι, ν' ἀναίρεσωμεν αὐτὰ διὰ τῆς ἐν σελ. 4 ἐπιστολῆς ἡμῶν.

Ἐν τούτοις, συνελθόντος τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν ὀρθοθεῖσαν ἡμέραν, ὁ Πρόεδρος προσκαλέσας τὴν συνέλευσιν πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν γραμματέων, προσέειπεν· «ἐπειδὴ δὲ τὴν παραιτήσιν τῶν γραμματέων ἐπηκολούθησε καὶ ἡ παραιτήσις ἐμοῦ τε, ἀμφοτέρων τῶν συμβούλων καὶ τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς βιβλιοθήκης, ἕνεκα διαφωνιῶν μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐφορίας, καταστάσης οὕτω ἀδυνάτου τῆς περαιτέρω συνεργασίας ἡμῶν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Συλλόγου, προσκαλεῖσθε, κύριοι, νὰ προβῆτε εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῶν παραιτηθέντων, διὰ προσώπων ὁμοσούντων καὶ κηδομένων τῶν συμφερόντων τοῦ Συλλόγου.»

Τὸν Πρόεδρον διεδέχθη ὁ κ. Μ. Νάρπας, μέλος τακτικὸν τοῦ Συλλόγου, ὅστις προὔτεινε τῇ Συνελεύσει, ἵνα, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἕνεκα διαφωνιῶν τῶν μελῶν τῆς ἐφορίας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων παραιτήσιν τῆς πλειοψηφίας αὐτῆς, καὶ ὅπως ἀποφύγωμεν τὰς μετὰ 4—5 μῆνας ἐκ νέου ἐκλογάς, δευθῆ τὰς παραιτήσεις τῶν ἤδη παραιτηθέντων, παρακάλει τοὺς μὴ εἰσέτι παραιτηθέντας ἵνα καθυποβάλλωσι τὰς ἑαυτῶν παραιτήσεις, καὶ εὐχαριστοῦσα τοὺς πάντας διὰ τοὺς ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου μόχθους αὐτῶν, προβῆ εἰς τὴν καθόλου ἀντικατάστασιν τῆς ἐφορίας

μέ το δικαίωμα να διοικήσῃ τὸν Σύλλογον καὶ κατὰ τὴν προσεγγὴ περίοδον τοῦ 1874.

Τὸν κ. Ζάρπα διέκοψεν ὁ πλειστάκις μὲν παραιτηθεὶς, ἰδίως δ' ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει τῆς ἐφορίας, ἀλλὰ πάντοτε ἐν ἐνεργείᾳ διατελῶν ἀντιπρόεδρος κ. Σβορώνος, εἰπὼν ὅτι τοῦ Προέδρου παραιτηθέντος, δικαιούται νὰ καθέξῃ αὐτὸς τὴν προεδρείαν! (Ἐλησμόνησεν ὁμοίως ὁ κύριος οὗτος τὸ λόγιον «ἀρχηγὸν παρόντος, πᾶσα ἀρχὴ παυσάσθω» καὶ ὅτι τῆς συνελεύσεως παρούσης, αὕτη καὶ μόνη ἦτο ἀρμόδιος ν' ἀποφασίσῃ περὶ πάντων τῶν ἀρροίωντων τὸν Σύλλογον εἴτε νομίμως, εἴτε ἀνόμως προτεινομένων. Τούτου ἀντικρουσθέντος ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι μέχρις οὐ ἀποφανθῆ ἡ συνέλευσις περὶ τοῦ ἀποδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς παραιτήσεως τῆς ἐφορίας, ὁ Πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατέξῃ τὴν ἑαυτοῦ ἐδρὰν, ὁ κ. Ζάρπας ἐξηκολούθησε τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἑαυτοῦ προτάσεως, παρεισαγγαίων πλείστα ὅσα παραδείγματα ἐν τοιαύταις περιστάσεσι καὶ ἐν πολυμελέσι σωματείσι λαβόντα χώραν· ἀλλὰ καὶ αὖθις διεκόπει ὑπὸ τῶν «Σύλλογιστῶν» ὡς ὑπερασπιζόμενος πράγματα ἀντιβαίνοντα εἰς τὸν κανονισμόν, καὶ ἄρ' οὐ μάλιστα οὗτοι ἐπιμένουσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν θέσεις! Ἄλλὰ καὶ οἱ «Σύλλογισταὶ» ἐλησμόνησαν ὅτι κατὰ τὸ 31 ἄρθρ. τοῦ κανονισμοῦ «Τὰ μέλη δύνανται νὰ προτείνωσι κατὰ τὰς συνελεύσεις ὅ,τι ἂν κρίνωσι συμφέρον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου· οἰαδήποτε δὲ πρότασις γενομένη εἰς τὸν Σύλλογον καὶ ἀποφριχθεῖσα ὅς, ἂν προτείνεται ἐκ νέου κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον.» Ὁ δὲ κ. Ζάρπας προτείνας τὴν ἀνωτέρω γνώμην του, ἦν ἐθεώρει, ὡς καὶ πάντες θεωροῦμεν ὡς συμφέρουσαν καὶ δικαιωτάτην, ἐνήργει συμφώνως μὲ τὸν κανονισμόν. Ποῦ λοιπόν, οἱ Σύλλογισταὶ εὐρίσκουσι τὴν παρανομίαν; Μήπως εἰς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ νὰ παραιτηθῶσιν οἱ μὴ παραιτηθέντες; ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἶναι νομιμώτατον καὶ δικαιώτατον, διότι ἐξ ἑννέα μελῶν παραιτουμένων τῶν ἑξ, οἱ ἑναπομένοντες τρεῖς θεωροῦνται ὡς αὐτοδικαίως παρητημένοι καὶ χωρὶς νὰ θέλωσι, καὶ οὐχὶ νὰ ἐπιμέλωσιν μάλιστα ὅταν τοῖς τὸ προτείνωσιν ἄλλοι. Ἄλλως τε, εἰς πᾶν σωματεῖον, ὅ,τι ἀποφασίζει ἡ πλειοψηφία, εἶναι νό-

μον ὑποχρεωτικὸν διὰ τὴν μειοψηφίαν· ἀλλὰ ποῦ λογική, ποῦ φιλοτιμία διὰ τοιαύτας λεπτότητας! διό, ὅπως ἢ κατὰ πλειοψηφίαν ἀπόφασις τῆν ἐφορίας κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου δὲν ἐσεβάσθη ὑπὸ τῆς ἀντάρτιδος μειοψηφίας, οὕτω καὶ ἢ κατὰ πλειοψηφίαν ἀπόφασις τῆς 8 Ἰουλίου, ὡς καὶ ἢ τῆς κατὰ  $\frac{2}{3}$  πλειονότητος τῆς ἐφορίας παραιτήσις, ἠψηφίσθη παρ' αὐτῆς!

Ἀποφασισθέντος δὲ νὰ τελεθῇ εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τοῦ κ. Ζάρπα, ἡ ἀντάρτις Πεντανδρία βλέπουσα ἅπαντα τὰ σχέδια αὐτῆς ναυαγοῦντα, προέτεινε διὰ τοῦ ἑτέρου τῶν ἑαυτῆς ἀρχηγῶν, τοῦ ταμίου κ. Πετσάλη, ὅτι τὰ μὴ πληρῶσαντα τὴν συνδρομὴν τῶν μελῶν ἔπρεπε νὰ διαγραφῶσι τοῦ καταλόγου, συνωδὰ τῷ ὁ ἄρθρῳ τοῦ κανονισμοῦ, καὶ ν' ἀποκλεισθῶσι τοῦ δικαίωματος τῆς ἑαυτῶν ψήφου. Ἦσαν δὲ τοιοῦτοτρόπως προητομασμένοι ὥστε ὁμοφρονούντα αὐτῆς μέλη καθυστερήσαντα καὶ καθυστεροῦντα εἰσέτι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν εἶχον ἐφοδιασθῆ μὲ ἀποδείξεις πληρωμῆς, ἐκ τῶν ἀντιφρονούντων δὲ, ἢ δὲν εἶχον ζητήσῃ ἐπίτηδες τὰς συνδρομάς, ἢ πληρωθείσας, δὲν ἐξέδωκαν τὰς ἀπαιτούμενας ἀποδείξεις, ὡς τοῦτο συμβαίνει καὶ ἡμῖν οἴτινες, μοιλονότι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπληρώσαμεν μέχρι καὶ διὰ τὸ 1875, καὶ ὁμοίως ἄχρι τοῦδε οὐδεμία μᾶς ἐδόθη ἀπόδειξις καὶ τοι πολλὰκις ζητηθείσα.

Ἄλλὰ καὶ τὸ διάβημα τοῦτο δὲν ἦτο ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων παράλογον. Διότι, ἐν ᾧ ὁ Σύλλογος ἔχει ἀνάγκην ν' αὐξάνῃ καὶ οὐχὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὰ μέλη αὐτοῦ, οἱ θερμοὶ προστάται τοῦ σεπτοῦ, ὡς ὀνομάζουσιν αὐτὸν βλασφημῶς, Συλλόγου, ὡς ἀπὸ τρίποδος· ἔρχονται νὰ στερῆσωσιν αὐτὸν οὐκ ὀλίγων τῶν μελῶν αὐτοῦ, διότι ταῦτα δὲν εἶχον πληρῶσει εἰσέτι, εἴτε ἕνεκα ἀζητησίας, εἴτε ἕνεκα ἀπουσίας, εἴτε ἔστι καὶ ἕνεκα τῆς συνήθους ὀλιγοψυχίας. Ἄλλὰ καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὁ Σύλλογος, ὡς Σύλλογος φιλόμουσος, καὶ οὐχὶ ὡς ἄνθρωπος ἐμπαθῆς καὶ ὑπερφιάλος, ἐὰν ἤθελε νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν διάταξιν τοῦ ὁ ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ, ὤφειλε χάριν ἀφροσύνης, τοῦλάχιστον, νὰ φερθῆ ὡς καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον· δηλ. νὰ προσκαλέσῃ

διὰ τελευταίαν φοράν τὰ καθυστεροῦντα μέλη δι' ἐπὶ τούτω ἐντύπου ἐπιταγῆς, καὶ ἐν ἀρνήσει, ἡ ἐξορία νὰ συσκερθῇ καὶ διὰ πρακτικῆς ἀποφασίσῃ περὶ τῆς διαγραφῆς ταύτης, ὡς ἐγένετο καὶ ὑπὸ τῆς προκατόχου ἐφορίας καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ὑπὸ τῶν «Συλλογιστῶν» ὑβριζομένου κ. Μ. Ζάρπα, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ, ὃν ἐκ τῆς ἐβδομαεπίδοσ τῶν «Συλλογιστῶν» ὑπ' ἀριθ. 2 ἀντιγράφωμεν, καὶ ἔχοντα οὕτω·

«Αυτούμεθα, Κύριοι, διότι ἐβρέθημεν εἰς τὴν λίαν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ διαγραφῶμεν ἐκ τοῦ μητρώου τὰ καθυστεροῦντα τὰς συνδρομῆς τῶν μελῶν. Πραγματικῶς λύπη καὶ κατῆρξια κατέλαβε τὰ μέλη τῆς ἐφορίας ἐν τῇ περὶ τῆς διαγραφῆς ταύτης συσκέψει αὐτῶν, ἀναλογιζόμενα ὅτι ὁ Σύλλογος στερεῖται τοσούτων συναδέλφων καὶ τὰ ἀπορα τοῦ Παρθεναιολογίου κοράσια τοσούτων εὐεργετῶν. Ἄλλ' ἔχομεν τοῦλάχιστον τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἐλευθέρων διότι ἐναγγελάσαμεν συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἡμετέρου κανονισμοῦ, ἀφ' οὗ προηγουμένως πολλακίς καὶ δι' ἐντύπων εἰδοποιήσεων καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος προσεκαλέσαμεν καὶ προετρέψαμεν τοὺς ἐπιλήσμονας τῶν ὑποχρεώσεων τῶν.»

Καὶ οὐχί, ὡς οἱ «Συλλογισταὶ» καθ' ἣν στιγμὴν ἕκαστος ἠθέληεν ἐξασκήσει τὸ ἑαυτοῦ δικαίωμα, ἐν πλήρει συνελεύσει καὶ ἐνώπιον αὐτῶν τῶν διαγραφησομένων, ἔπερ, καὶ διὰ τούτους λίαν προσβλητικὸν θὰ ἦτο, ἔστω καὶ ἂν ἐπρόκειτο περὶ χιλιάδων φράγκων, καὶ διὰ φιλόμουσα σωματεία, ὅσον ὁ ἡμέτερος Σύλλογος, λίαν ἐξευτελιστικὸν καὶ ἀνάγωγον.

Πλὴν, τί ταῦτα πρὸς τοὺς «Συλλογιστάς» ὅταν μάλιστα πρόκηται νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς ὑπερβάλλους αὐτῶν σκοπούς. Γνωρίζουσι μόνον νὰ διαστρέψῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, ὡς οἱ Ἰησοῦται τὴν ἔννοιαν τοῦ Εὐαγγελίου διὰ τὰς ἀτομικὰς αὐτῶν ὀρέξεις, νὰ διακηρύττωσιν ὅτι ὑπερασπίζονται, ἐνῶ πράγματι καταπατοῦσι, τὸν κανονισμὸν, καὶ νὰ διαδίδωσιν ὅτι μεριμνῶσιν ὑπὲρ τῶν ἐπιβουλεύομένων ὑπὸ τινῶν ἀγαθουργῶν ἡμῶν καταστημάτων, ἐνῶ, ὡς ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν ἀποδεικνύεται, οὗτοι καὶ μόνοι εἰσὶν οἱ καταστροφῆς αὐτῶν!

Τῆς παραλόγου ταύτης προτάσεως πανταχόθεν ἀντι-

κροσθείσθη, οἱ «Συλλογισταὶ» βλέποντες καὶ τὸ μηχανήμα τῶν τούτω ναυαγῆσαν, μετεχειρίσθησαν ὕστατον, οὐτινος καὶ ἄλλοτε ἐποιήσαντο γρηῃσιν, τοῦ θεοῦ βίου δηλ. καὶ τῶν ἀναγῶγων ταρχῶν, ὁμιλοῦντες πάντες συγχρόνως, διακόπτοντες τοὺς ὁμιλοῦντας, μὴ ὑπακούοντες εἰς τὰς πρὸς ἡσυχίαν προσκλήσεις τοῦ Προέδρου καὶ ἐπὶ τέλους συρίζοντες τοὺς θέλοντας νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἰδέαν τῶν, ἅτινα, ἐπιβαιοῦντα τὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως διαδοθεῖσαν φήμην, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ πρῶθῃ καὶ εἰς βιαιπραγίας ἐν ἀποτυχίᾳ, ἠνάγκασαν τοὺς μὲν καλλίστους καὶ κρατίστους τῶν συνδρομητῶν καὶ εὐεργετῶν τοῦ Συλλόγου ν' ἀποχωρήσωσι τῆς συνεδριάσεως καὶ διὰ τοῦ κατωτέρω ἐγγράφου νὰ παραιτηθῶσι τοῦ ν' ἀποτελῶσι πλέον μέλη τοῦ Συλλόγου, τὸν δὲ Πρόεδρον νὰ διαλύσῃ τὴν συνέλευσιν πρὶν γνωσθῇ ἂν ὑπῆρχεν ἀπαρτία καὶ πρὶν ἀφανθῇ περὶ οὐδενὸς τῶν προταθέντων.

Ἰδοὺ τὸ τῆς παραιτήσεως ἔγγραψον·

«Πρὸς τὴν ἐντιμὴν ἐφορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλομ. Συλλόγου.

«Οἱ ὑποφαινόμενοι, σεβόμενοι ἑαυτούς, ἀναγγέλλουσι μετὰ λύπης ὅτι παραιτοῦνται τοῦ νὰ ἦναι τοῦ λοιποῦ μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλομ. Συλλόγου, εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ ὁποίου οἱ θέλοντες νὰ ἐκφράσωσι τὴν γνώμην αὐτῶν διακόπτονται καὶ συρίζονται.

«Πράξιμα τῇ 19<sup>ου</sup> Ἰουλίου 1873.»

Ἔπονται δ' ὑπερτριακονταπέντε ὑπογραφαί, ἐν αἷς αἱ πλείσταί τῶν κρατίστων τῆς ἐνταῦθα Ἑλλην. Κοινοτήτος καὶ τοῦ Ἑλλην. Φιλομ. Συλλόγου, καὶ οὐχί ὡς οἱ «Συλλογισταὶ» διὰ τοῦ ἀπορωλίου τέρατος τῆς 20 Ἰουλίου διε-

1. Ἡ Πενταנדρία θεωροῦσα βεβαίαν τὴν εἰς πάντα τὰ μηχανήματα αὐτῆς ἀποτυχίαν, εἶχε συναθροίσει ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Συλλόγου γυδαίους τινὰς καὶ μὴ μέλη ἀπαρτιζόντας, ὅπως πρῶτως εἰς ταρχάς· τούτου δὲ διαδοθέντος, ὁ Πρόεδρος ἐζήτησε νὰ ἀποσυρθῶσι τὰ μὴ μέλη ἐκ τῆς αἰθούσης τῆς συνελεύσεως ὅπως μείνῃ τόπος διὰ τὰ τακτικὰ μέλη, πλὴν ὁ ἀντιπρόεδρος ἀντίκρουσε τὴν γνώμην τοῦ Προέδρου καὶ ἐπέτρεψε τὴν διαμονὴν εἰς τὰ μὴ μέλη. Ἀρξαμένων δὲ τῶν συζητήσεων καὶ τῆς πρώτης ἐνοστάσεως τῆς Πεντανδρίας ἀποβήθεισας, ἠκούσθησαν ἐκ τοῦ παρακειμένου δωματίου αἱ λέξεις· «τώρα θὰ τοῖς δεῖξωμεν ἡμεῖς...!

κέρυξαν, διότι ἄλλως τε θὰ ἐδημοσίευσον τὰ ἐνόματα αὐτῶν, ἀν δὲν ἤσχιζόντο, καθίσσον καὶ οὗτοι κάλλιστα γνωρίζουσιν ὅτι ἐκ τῶν διὰ τὸ Παρθεναιωγίον δαπανωμένων 500 20γραμμῶν ὡς λέγουσιν, 100 ἐδόθησαν ὑπὸ μόνης τῆς εὐχ. Συζύγου τοῦ πρώτου τῶν ἐν τῇ παραίτησει ὑπογεγραμμένων, εἰς ἐνδραϊλόνται κατὰ μέγα μέρος τὰ πολλὰ καὶ καλὰ τῆς ἐνταῦθα Ἑλλην. Κοινότητος ἦν, οἱ «Συλλογισταὶ» τοσοῦτον ἀυστολῶς ἐξευτελλίζουσιν ἐνώπιον τῶν ξένων καὶ πρὸς χαρὰν τῶν μισελλήνων.

Ἐν τούτοις, μετὰ τὰ ὀλιβερά ταῦτα γεγονότα, ὁ Πρόεδρος κ. Γεωργαντόπουλος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν μελῶν τῆς ἐφορίας καταβαλὼν πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐπαναφέρῃ, τὰ μὲν παραιτηθέντα μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ, τοὺς δὲ ἐπαναστήσαντας εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἑαυτῶν καθήκοντος, συμβιβάζων τὰ πράγματα ὅπως τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ Συλλόγου τὸ ἀπῆται, ἐπέτυχε μὲν εἰς τὸ πρῶτον, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν διακειμένων περιποιητικωτάτων ἐγγράφων, ἀπέτυχε δ' εἰς τὸ δεῦτερον, διότι οἱ «Συλλογισταὶ» ἄλλα κατ' ἰδίαν βουλευόμενοι, εἶχον σχηματίσει ἰδίαν φρατίαν ὑπὸ προσώπων παρασυρθέντων, ἀπατηθέντων ἢ ἀγνοούντων τὴν ὑπὸ τῶν ὑποκριτῶν «Συλλογιστῶν» πεποιθμένην κωμωδίαν, συνήλθον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ στασιαστοῦ ἀντιπροέδρου καὶ ἐξελεξαν τετραμελῆ πρεσβείαν ὅπως, ἐκ μέρους ὄψιν, τοῦ Συλλόγου παρὰ τῷ Προέδρῳ μεταβάσῃ, ἐπιώσῃ αὐτῶν πρᾶξιν, οἱ ἤς ἐξέγραψον τὴν λύπην τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τοῖς ὀλιβεροῖς γενομένοις καὶ παρεκάλουν αὐτὸν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐφορίας ν' ἀποσύρωσι μὲν τὰς παραιτήσεις αὐτῶν, ἐξαφανισθῇ δὲ τὸ πρὸς τοὺς γραμματεῖς σταλὲν ἐγγράφον καὶ ἀντιγραφὸν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τοῦ Συλλόγου, ὅπερ ὑπῆρξεν ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου!

1. Ἐξήτουν δηλ. ὅτι καὶ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 8 Ἰουλίου ἴδε σελ. 33 καὶ 34.

2. Ὁμιλοῦσιν, ἤδη, μῖνοι τῶν ὅτι αὐτοὶ ἴσαν οἱ αἰτίαι τῶν διγενῶν διὰ τῶν ἐκ τῆς ἀπερισκεψίας καὶ κοκκιουλίας αὐτῶν προκληθέντων ἐγγράφων, διὸ καὶ τῶν ἐπιμύηνως ἐπιδιώκουσι τὴν ἐξαφανίσιν αὐτῶν, μὲ τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὰς θέσεις αὐτῶν νὰ διατηρῶσι, καὶ τὴν κληίδα ἐκ τοῦ ἑαυτῶν μετώπου νὰ ἐξαλειψῶσι!

Ὡς εἰκὸς δέ, ἡ πρεσβεία αὕτη δὲν ἐγένετο δεκτὴ, α'. διότι ὁ Πρόεδρος διετέλει ὡς τοιοῦτος, κατὰ τὴν ἐν τῇ συνελεύσει παραδεχθεῖσαν γνώμην καὶ ὅπως ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ τὸ συμφέρον τοῦ Συλλόγου τὸ ἀπῆται, ἵνα ὁ Πρόεδρος διατηρήσῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ μέχρις οὗ ἡ συνέλευσις ἀποφανθῇ περὶ τοῦ παραδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς παραιτήσεως καὶ τῆς ἐκλογῆς νέου Προέδρου· β'. διότι ἡ μειοψηφία παρανόμως εἶχεν ἀντιποιθῆ τὴν ἀντιπροσώπευσιν ὀλοκληροῦ τοῦ Συλλόγου, καὶ γ'. διότι τὸ ὑπὸ τῆς πρεσβείας ταύτης κομιζόμενον ἐγγράφον ἦτο ὅλως ἀνόσιον, διότι ἤρχιζε μὲ ὕβριν, προὔχρει μὲ ψεῦδη καὶ διαστραφὴν τῆς ἀληθείας, καὶ ἐτελείετο διὰ παραλογοισμῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ καθ' ὃν καιρὸν ἠλπίζετο ὁ συμβιβασμὸς τῶν διαφερομένων, ἀφνης βλέπομεν δημοσιευόμενον τὸ ἀπορῶλιον τέρας τῆς 20 Ἰουλίου δι' οὗ, ἐκτὸς ὅτι δειστρεφον καθ' ὀλοκληρίαν τὰ τε παρελθόντα καὶ τὰ παρόντα, ἐν οἷς εἰς πλείστα ἀντέφασκον, ποῦ μὲν βεβαιούντες, ποῦ δὲ ἀναιροῦντες τὰ βεβαιούμενα, ἀλλὰ καὶ κακοβουλῶς τὰ πάντα διαστρέφοντες καὶ ἀναιδέστατα διαοῖδοντες ὅτι ἐξήτησαν καὶ ἐπιδιώκουσι τινες τὴν καταπάτησιν τοῦ κανονισμοῦ καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ Συλλόγου, ἅτινα σεπτὰ διὰ τοῦ βεβήλου στόματος αὐτῶν ὀνομάζουσιν, ἐνθρονίζουσι τὸν ἀντιπρόεδρον παρὰ τὸν κανονισμὸν εἰς τὴν προεδρικὴν εἶδραν καὶ προσκαλοῦσι τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς συνέλευσιν πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν παραιτηθέντων!

Τὸ Προεδρεῖον, ἐνισχυθὲν εἰς τὴν θέσιν του καὶ ἐκ τῆς ἐγγράφου παρακλήσεως ὑπερεξήκοντα τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, ἰδὼν τὴν παράνομον ταύτην τοῦ ἀντιπροέδρου πρόσκλησιν, ἐδημοσίευσεν τάδε:

Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλομούσου Συλλόγου.

Ἴδὼν μετ' ἐκπλήξεώς του ὅτι ὁ ἀντιπρόεδρος προσκαλεῖ εἰς ἑκταχτον Γενικὴν Συνέλευσιν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, ἐναντίον τῶν ἀφθρ. 10 καὶ 26 τοῦ κανονισμοῦ, καθ' ἃ ὁ Πρόεδρος προσκαλεῖ τὰς συνέλεύσεις καὶ ὁρίζει τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, κρίνει καθήκον αὐτοῦ ἵνα εἰδοποιήσῃ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ὅτι ἡ τυχὼν γενησομένη ταυταῦτη συνεδρίασις εἶναι παράτυπος καὶ πᾶσα ἀπόφασις αὐτῆς ἄκυρος.

«Ο Πρόεδρος καὶ οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐφορίας δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι παρητημένοι ἀφ' οὗ ἡ συνέλευσις, ἐνώπιον τῆς ὁποίας προεβλήθη προφορικῶς ἡ παραίτησις αὐτῶν, διελύθη χωρὶς οὐδὲν ν' ἀπορρισθῆ, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ πρακτικοῦ τῆς συνεδριάσεως, ἡ ἀκρίβεια τοῦ ὁποίου ἐπιβεβαιώθη διὰ τῆς υπογραφῆς πλείστον τῶν παρευρεθέντων μελῶν.

«Ο Πρόεδρος θέλει προκαλέσῃ συνέλευσιν ἐν κεντρῷ εὐθέτω.»

Ο Πρόεδρος

ΕΠΙ. ΓΕΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

(Τ. Σ.)

Βραίλα τῆ 12 Ἰουλίου 1873.

Καὶ ὅμως ἡ ἀντάρτις Πεντανδρία ἀφηγήσασα τὴν ἀνωτέρω προκήρυξιν καὶ ἀπὸ παρανομίας εἰς παρανομίαν ὑποπίπτουσα, προέβη εἰς ἐκλογὴν νέων, προέδρου, συμβούλων, γραμματέων καὶ ἐπιμελητοῦ τῆς βιβλιοθήκης παρὰ τὰ ἄρθρα 10, 11, 18, 22, 23, 24, 25, 26, καὶ 27, τοῦ κανονισμοῦ, καταστήσασα οὕτω ἀρχὴν ἐν Ἀρχῇ καὶ κράτος ἐν Κράτει, ἢ κἀλλιον, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς ἐν Μεσαχώρα ἑκκλησιαστικῆς παρασυναγωγῆς, φιλόμουσον ἐν Βραίλα παρασυναγωγὴν!

Τὸ ἄρθρον 10 λέγει.

«Ο Πρόεδρος συγκαλεῖ τὸν σύλλογον εἰς συνεδριάσεις, κηρύττει τὴν ἐναρξιν καὶ λήξιν αὐτῶν, διευθύνει τὰς συζητήσεις δίδων τὸν λόγον τῶ ἀιτοῦντι καὶ ἀφαιρῶν αὐτὸν ἀπὸ τῶν παρεκτροπόμενων. . . Τίθησι τὰ ζητήματα εἰς ψηφιστήριον κ. τ. λ.»

Τὸ 11. «Ο Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον κωλύμενον.

Τὸ ἄρθρον 18. «Ἴνα καταρτισθῆ συνεδριάσεις τῆς ἐφορίας δέον νὰ παρευρίσκωνται τέσσαρα τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς. . .»

Τὸ 22. «Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Συλλόγου ἐκλύγονται. . . ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Προέδρου. . .»

Τὸ 23. «Ἡ Γεν. συνέλευσις θεωρεῖται πλήρης ὅταν παρευρεθῶσιν ἐν αὐτῇ τὸ ἕμισυ τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τακτικῶν μελῶν. . .»

Τὸ 24. «Αἱ ἐκλογαὶ τῆς ἐφορίας γίνονται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. . .»

Τὸ 25. «Ἐν περιπτώσει παραίτησεως ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐφορίας γίνεται νέα ἐκλογὴ πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ. . .»

Τὸ 26. «Αἱ διὰ τὰς συνεδριάσεις ἡμέραι προσδιορίζονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.»

Τὸ 27. «Τὸ ἀντικείμενον ἐκάστης συνεδριάσεως ὀρίζεται. . . ὑπὸ τοῦ Προέδρου.»

Ἀφ' οὗ, συνεπεῖα τῆς διαλύσεως τῆς συνελεύσεως πρὶν αὐτὴ ἀποφανθῆ περὶ οὐδενός, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὑπὸ πεντηκοντάδος ὑπογραφῶν ἐπικυρωμένου πρακτικοῦ τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης, ἥτις θεωρεῖται διὰ τοῦτο ὡς μὴ γενομένη, καὶ τὸ Προεδρεῖον ὡς μὴ παρητημένον, καὶ συνεπεῖα τῆς ἐγράφου παρακλήσεως ὑπερεξήκοντα μελῶν, ὁ Πρόεδρος δετέλει εἰς τὴν θέσιν του καὶ οὐδέποτε ἐκωλύθη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων, πῶς ὁ ἀντιπρόεδρος ἀντεποιήθη τὰ τοῦ Προέδρου καθήκοντα παρὰ τὸν ὄρθρον ἀντεποιήθη τὰ τοῦ Προέδρου καθήκοντα παρὰ τὸν ὄρθρον λόγον καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 11, πῶς συνεκάλεσε τὸν Σύλλογον εἰς συνέλευσιν παρὰ τὰ ἄρθρα 10, 22, 26 καὶ 27;

Ἀφ' οὗ περὶ τὴν ἀντάρτιδα μερίδα εὐρίσκοντο ἐν ἐνεργείᾳ τρία μόνον ἐκ τῆς ἐφορίας μέλη, μὴ δυνάμενα νὰ σχηματίσωσι κατὰ τὸ ἄρθρον 18' ἀπαρτίαν, διατὶ δὲν ἔσπευσαν καὶ ταῦτα νὰ παραιτηθῶσι, ἂν εἶχον ἔχνος φιλοτιμίας, μετὰ τὴν παραίτησιν τῶν ἄλλων ἕξ, ἢ μὴ παραιτηθέντα, μετὰ τίνος συνεσεκέρθησαν καὶ μετὰ τῆς πλειοψηφίας ἀπεφάσισαν νὰ προσκληθῆ ὑπ' αὐτῶν γιν. συνέλευσις;

Ἀφ' οὗ τὸ ἄρθρον 25 λέγει ὅτι ἐν περιπτώσει παραίτησεως ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐφορίας γίνεται ἀντικατάστασις τοῦ παραιτηθέντος, πῶς ὁ ἀντιπρόεδρος ἐτέλμησε νὰ ἐπικαλεσθῆ τὸ ἄρθρον ταῦτο διὰ τὴν παραίτησιν καὶ ἀντικατάστασιν ἕξ μελῶν, ἔπει οὐδαμῶς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ, ἀλλ' ὑπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ ὄρθρου λόγου ὃν ἔσχον καὶ ὑπεστήριξαν οἱ εὐ φρονῶντες διὰ τοῦ πρώην ἀντιπροέδρου κ. Μ. Ζάρπα, συνωδὰ τῶ ἄρθρω 31 συστήσαντες τὴν παραίτησιν

τῶν μήπω παραιτηθέντων, καὶ τὴν ἀνανέωσιν ὀλοκλήρου τῆς ἐφορίας;

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ ἀποτελοῦντα τὴν πλειοψηφίαν τῆς ἐφορίας μέλη, ἔπρεπε νὰ θεωρηθῶσιν ὡς παρητημένα καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς συγκλήσεως, φερ' ἰδῶμεν, ἐνήργησε τοῦλάχιστον νομίμως;

Ἐκ τοῦ κομπιούδου παραρτήματος τῶν «Συλλόγων» τῆς 23 Ἰουλίου βλέπομεν ὅτι εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτῶν παρευρίσκοντο 36 μέλη, ἐξ ὧν 32 ἐψηφοφόρησαν ἐν πάσῃ τάξει, τεσσάρων ἀρνηθέντων ψῆφον.

Παραδεχόμεθα ἐπὶ στιγμὴν ὅτι οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι εἰσὶν ἀληθεῖς. Τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, κατὰ τὸ μητρώον, τὸ ὑπὸ τῶν στασιαστῶν γραμματέων γεγραμμένον, ὄντων 150, ἐξ ὧν ἀφαιρουμένων 13 εἰς ἄλλας πόλεις ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμενόντων, καὶ ἐνός ἀποθανόντος, μένουσιν 136. Ἄν ἀφαιρέσωμεν καὶ ἐκ τούτων τὰ 31 παραιτηθέντα μέλη, ὡς καὶ 8 ἢ 10 ἄλλα ὡς μὴ πληρώσαντα καὶ διαγραφτέα κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν «Συλλογιστῶν» μένουσιν 92. Τὸ ἥμισυ τῶν 92 ὅπερ κατὰ τὸ 23 ἄρθρ. ὠφελεῖ νὰ παρευρίσκηται ὅπως σχηματισθῇ ἀπαρτία εἶναι 46.

Ἀπὸ 46 δὲ μέχρι τῶν παρευρεθέντων 36, ὑπαρχούσης τῆς μικρᾶς διαφοράς 10 μελῶν, πῶς προέβησαν εἰς ἀρχαιρεσίας παρὰ τὸ ἄρθρ. 23;

Καὶ ταῦτα ἐὰν παραδεχθῶμεν τοὺς ἰδίους λόγους αὐτῶν, καὶ τὰς ἰδέας τῶν ἀκόμη, μολοντί καὶ εἰς ταῦτα δὲν εἶναι ἀληθεῖς, διότι ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν συμείωσιν ἐνός τῶν ψηφολεκτῶν αὐτῶν, βλέπομεν ὅτι ἀναφέρονται μόνον 32 μέλη, ἐν οἷς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα ἀναφέρεται δις, ἐν ᾧ ἐν τῷ μητρώῳ ἀπαντᾶται ἅπασι, καὶ οὗτος ἀπὼν, τεσσάρων δὲ ἀρνηθέντων ψῆφον ὡς οἱ ἴδιοι δηλοσιεύουσι, μένουσι μόνον 26 μέλη ψηφοφόρα, ἐν ᾧ αὐτοὶ μᾶς λέγουσιν ὅτι ἅπαντα τὰ ἐκλεγθέντα μέλη ἐξελέγησαν παμφήρῃ λαβόντα ἀνά 32 ψήφους! Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀριθ. 26 εἶναι ἀρὰ γε ἀληθής; διότι ἀναγνωσχομένου τοῦ κατ' αὐτοὺς καταλόγου τῶν μελῶν (τοῦ

μητρώου εὐρισκομένου εἰς χεῖρας τοῦ Προέδρου) ὑπομίσθιν τι ὄργανον τῶν πρωτοῦποκριτῶν τῆς κωμῳδίας ταύτης ἐφώνει τὸ παρὼν διὰ πάντα παρόντα εἴτε ἀπόντα, ὅπως συγγίξῃ τοὺς ἐπὶ καλῇ τῇ πίστει συνελθόντας καὶ νομίζοντας ὅτι νομίμως ἐνεργοῦσι, νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ὑπῆρχεν ἀπαρτία καὶ νομιμότης τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν. Ἐκτός δὲ τούτου, διὰ νὰ δοθῶσι πᾶσαι αἱ ψῆφοι τοῖς ὑποψηφίοις τῆς παρασυναγωγῆς, χωρὶς νὰ διαιρεθῶσι τὸ παράπαν, τί ἄλλο ἀποδεικνύει ἢ ὅτι τὰ πάντα ἦσαν προσχεδιασμένα καὶ ἐνηργούντο φανερὰ ἐναντίον τῆς ῥητῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 24;

Πλὴν ἐὰν ἐξετάσωμεν τὰ πράγματα ὅπως πραγματικῶς ἔγρουσι ἰδοῦ τί ἀποδεικνύεται:

Ἐκ τῶν 150 μελῶν, 14 ἀποδημούντων, ὑπῆρχον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ 136. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτων οὐδεὶς ἔπρεπε ν' ἀφαιρεθῇ κατὰ τῶν μὲν παραιτηθέντων 34 ἐπανελθόντων, ὡς ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Συλλόγου, τῶν δὲ καθυστερησάντων τὴν συνδρομὴν, τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου δὲν ἐχάνετο καθὼς μὴ διαγραφέντων ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὰ παραδεδομένα<sup>1</sup>. Τὸ ἥμισυ τούτων, ὅπερ κατὰ τὸ 23 ἄρθρ. εἶδει νὰ παρευρίσκηται ὅπως σχηματισθῇ ἡ ἀπαρτία εἶναι 68. Ποία τῶρα ἡ σχέσις τοῦ ἀριθμοῦ 68 μετὰ τοὺς 26 (;) ἐκλογεῖς τῆς φιλομουσίου παρασυναγωγῆς; Αὐτὸ λέγουσιν οἱ κύριοι «Συλλογισταὶ» τήρησιν τοῦ σεπτοῦ αὐτῶν κανονισμοῦ; αὐτοὺς τοὺς 26 ὀνομάζουσιν ἐξέφρονα μερίδα τοῦ Συλλόγου;

Ἐν τούτοις, καὶ μῶλα ταῦτα, ἰδῶμεν ἂν ἡ παρασυναγωγὴ αὕτη τῆς Βραΐδας περιωρίσθη, τοῦλάχιστον, μόνον εἰς τὰ πεπραγμένα.

Ἐκλεγθέντων διὰ τοσούτων παρανομῶν τῶν νέων μελῶν τῆς κατ' αὐτοὺς ἐφορίας, ὁ νέος Πρόεδρος αὐτῆς ἐπεμψεν ἀποτόμους καὶ οἰωνεὶ γενιτσαρικὰς ἐπιστολάς, ὡς ἀρμόζει εἰς βιαίους ἀνθρώπους βεβαίως, πρὸς τὰ νόμιμα μέλη τῆς ἐφορίας, ζητῶν τὴν παράδοσιν τῶν ἀρχείων καὶ τῆς βιβλιοθήκης, (ἡλίκων ἠράσας!) Διὰ νὰ λάβῃ δὲ ὁ ἀναγνώστης μι-

1. ἴδε σελ. 40. 2. ἴδε ἐν σελ. 57 καὶ 38.

κράν ιδέαν τῆς θρασύτητος καὶ ἀπονοίας αὐτοῦ παραθέτομεν περικοπήν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολῆς, ἐχοῦσης οὕτω·

«Προσκαλείσθε νὰ παραδώσῃτε ἐντὸς 14 ὡρῶν πρὸς τὸν νέον βιβλιοφύλακα τοῦ Ἑλλην. Φιλομουσίου Συλλόγου κ. Δημομήτην Κυριακοῦ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Συλλόγου τούτου...»

Ἐὰν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης δημιουργός ἐστὶν ὁ ὑπογράφας αὐτὴν ὡς Πρόεδρος κ. Δ. Ἀλεξανδριδῆς, οἰκτείρομενα αὐτόν, διότι, ὡς ἰατρός σπουδαστὴς νὰ κάμνῃ τὴν διάγνωσιν τῶν φυσικῶν ἀσθενιῶν, δὲν ἐσπούδασεν ἀκόμη καὶ τὴν τῶν ἠθικῶν καὶ διανοητικῶν· ἂν δ' ἐξεναντίας ὑπέγραψεν αὐτὴν ὡς συνετάχθη ὑπὸ τοῦ οἰνόφυλλου γραμματέως του, τότε τὸν συγχωροῦμεν, διότι ὡς ψάλλτης ὅπου ἦτο βεβαίως ἔπρεπε νὰ ψάλλῃ ὅπως τῶ κανοναρχοῦσι.

Πῦξῃσαν τὴν μισθοδοσίαν τῶν διδασκάλων κατὰ 1500 φρ. κατ' ἔτος. Τοῦτο δὲ τὸ ἔκαμαν οὐχὶ διότι, ὡς λέγουσιν, ἡ μισθοδοσία ἦτο μικρά, διότι ἂν εἶχεν οὗτο θὰ ἐψήφίζον ὑπὲρ αὐτῆς ὅτε εἶχον ἐπὶ τούτῳ προσκληθῆ ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 8 Ἰουλίου, ὑπο τοῦ νομίμου Προεδρείου, ἀλλὰ διὰ νὰ προσελκύσωσιν εἰς τὸ μέρος τῶν διδασκάλου ὅπως εὐχερέστερον ποιήσωσι κατοχὴν τοῦ Παρθεναγωγείου καὶ τοῦ καταστήματος τοῦ Συλλόγου.

Διῶρισαν ὀπίτην ἵνα ἐμποδίσῃ τὴν ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ εἰσοδὸν εἰς τοὺς ἀντιφρονούντας, πρᾶγμα ὅπερ δὲν συνέβη ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς τοῦ Συλλόγου.

Προσκαλοῦσι δι' ἐντύπου εἰδοποιήσεως τοὺς συμπολίτας ἡμῶν ἵνα παρευρεθῶσιν εἰς τὴν πανήγυριν τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν νέων ἀρχῶν, ὅπερ οὐδέποτε ἄλλοτε ἐγένετο, ἔστω καὶ ὅταν ἀκόμη ἐγίνοντο ἀρχαιεσείαι ὀλοκλήρου τῆς ἐφορίας. Ἴνα ἐννοήσῃ δὲ πᾶς τις μέχρι τίνος ἀγυρτίας καὶ κουζότητος οἱ ἀνθρωποιοῦται φθάνουσι, παραθέτομεν περικοπήν τῆς ἐξάλλου ἐπὶ τούτῳ προκηρύξεως αὐτῶν·

«... Διακοινοῦνται ἀντικείμενα σπουδαία, ἀφορῶντα τὸν Σύλλογον, καὶ παρακαλοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν.»

Διεκοίνωσαν δὲ μυρία ψεύδη, πλείστους ὄσους παραλογισμοὺς καὶ ἀντικρυς ἐναντία τῶν πράξεων αὐτῶν.

Ὡς ἐπίμετρον δὲ τῶν κατωρθωμάτων αὐτῶν, διέβρῃξαν τὰ κλεῖθρα τῶν ἀρχείων καὶ τῆς βιβλιοθήκης, καὶ παραλαβόντες τὰ τε ἀρχεῖα καὶ τὰ βιβλία μετέφερον αὐτὰ ἐκτὸς τοῦ καταστήματος τοῦ Συλλόγου, εἰς μέρος ὅπερ, ὡς λέγουσιν, ἐπὶ τούτῳ ἐνοικίασαν!

Ταῦτα πάντα δὲ τὰ ἐποίησαν, διότι κάλλιστα ἐγνώριζον ὅτι πᾶς φρόνιμος δὲν ἤθελε ποτὲ κατέλθει εἰς βιαιότητος καὶ ἀντιμετρήσεις μετ' αὐτῶν, διότι ἀφεικτος τότε καὶ χειροτέρα τῶν Προξενικῶν θὰ ἐλάμβανε χώραν σκηνή, ἣτις καὶ ὀλιβερωτάτας πρὸς βλάβην τῆς καθ' ὅλου ἐνταῦθα Ἑλλην. Κοινότητος συνεπέας ἤθελε συνεπιφέρει, καὶ πρὸς περιγελῶν ἡμῶν τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἤθελε χορηγήσει ὅπλα, ὅπως κατηγορήσωσιν ἡμᾶς ἐπί ἀσυμφωνία καὶ διχονοίαις, πράγματα ἅτινα διὰ τοὺς «Συλλογιστὰς» εἶναι μηδαμινὰ καὶ τυχαῖα.

Ἐν τούτοις, ποῖα ἐπίθετα ἀρμόζουσιν εἰς τὴν μόλις ἐκ τοῦ ὄχδου τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ τὴν τούτων χθιζόν τε καὶ πρωίζον χειροτονηθεῖσαν φατριαστικὴν ἐφορίαν, τὴν σφετερισθεῖσαν τὰ χρήματα τοῦ Συλλόγου καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, τὴν ἐκ συνεισφορῶν καὶ δωρεῶν τῶν ἀρχαίων μελῶν προερχομένην, τὴν διαρρήξασαν τὸ κλεῖθρα τοῦ γραφείου καὶ τῆς βιβλιοθήκης αὐτοῦ, καὶ οἰκειοποιηθεῖσαν τὰ διὰ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν μέσων τοῦ σεβαστοῦ τούτου γέροντος καὶ ἀκαμάτου τοῦ Συλλόγου ἡμῶν Προέδρου κ. Ἐπ. Γεωργαντοπούλου, ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τῶν ἐν Ἀθήναις Συλλόγων καὶ ὑπὸ διαφόρων φιλογενῶν σταλέντα βιβλία καὶ ἀφιερώματα, πρὸς τὸν νόμιμον καὶ πανελληνιον, καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν φατριαστικὸν τῶν «Συλλογιστῶν» Σύλλογον, πρὸς ἐθνικοὺς καὶ ὑψηλόφρονας σκοποὺς ἀποβλεπούσας ἐφορίας, καὶ οὐχὶ πρὸς ἰδιοτελεῖς καὶ βαναύσους σκοποὺς ἐργαζομένην φατρίαν; Ἐὰ μᾶς εἴπωσι βεβαίως, μετὴν συνήθη αὐτῶν ἀναίδειαν, ὅτι ἔπραξαν τοῦτο μετὰ τὴν ἀρνησιν τοῦ τε Προέδρου καὶ ἐμοῦ τοῦ νὰ παραδώσωμεν τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ βιβλία. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐμπρονα καὶ δεδι-καιολογημένην πρὸς τὴν αὐθάδη ταύτην ἀπαίτησιν τοῦ προέ-

δρου τῆς παραсуναγωγῆς ἀπάντησιν τοῦ ἡμετέρου Προέδρου, ἡδυνάμην νὰ πράξω τοιοῦτόν τι, ὡς ἐπιμελητῆς τῆς βιβλιο-  
θηκῆς παρὰ τῇ νομίμῳ ἐφορίᾳ καὶ ἔχων σώας τὰς φρένας μου  
καὶ καθαρὰν τὴν συνείδησιν;

Ἐγγραρον ἐν Βραΐλα τὴν 27 Ἰουλίου 1873.

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΓΡΟΥΜΗΟΣ.

Μέλος τακτικόν τοῦ ἐν Βραΐλα Ἑλλην. φιλομούσου  
Συλλόγου καὶ μέλος τῆς ἐφορίας αὐτοῦ.

Γ. Γ. Βραδυνάσης τῆς ἐκτυπώσεως τῆς πραγματείας  
ἡμῶν ταύτης, ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεως ἡμῶν, ἐστχυ-  
ολογήσαμεν ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα δημοσιευθέντων διὰ τῆς  
ἐβδομαζοῦς τῶν «Συλλογιστῶν» ὅσα εἴτε ἐκ περιστάσεως  
εἴτε ὑπὸ τῆς πραγματείας ἡμῶν δὲν ἀνῆρέθησαν εἰσέτι, παρα-  
δίδοντες καὶ ταῦτα εἰς τὴν κρίσιν τοῦ νοήμονος κοινού.

Διὰ τοῦ 25 φύλλου αὐτῶν οἱ «Συλλογισταὶ» ἔλεγον ὅτι  
τὸ συμβούλιον εἶχε παραιτηθῆ ὀλόκληρον καὶ ὁ Πρόεδρος εἶχε  
μείνει μόνος μετ' ἐμοῦ<sup>1</sup>. Ἐν δὲ τῷ παραρτήματι τῆς 20 Ἰου-  
λίου λέγουσιν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ δώσωσιν καὶ οὗτοι τὰς παραι-  
τήσεις των, ἀλλὰ πληροφορηθέντες ὅτι ὁ Πρόεδρος παρητήθη,  
ἀπεφάσισαν νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὰς θέσεις των καθόσον ἔπρε-  
πε νὰ ὑπερφασπισθῶσι τὸν καταπατούμενον κανονισμόν καὶ  
τὴν ὑποσκαπτομένην τοῦ Συλλόγου διάλυσιν! Καὶ πάλιν πα-  
ρακατιόν, ὅτι ἀσμένως ἡ παραίτησις θὰ ἐγένετο αὐτοπροαιρέτως  
οὐχὶ ὅμως ἰταμῶς καὶ παρανόμως προτεινομένη! Οὐαὶ ὑμῖν  
Γραμματεῖς καὶ Φορτισταὶ ὑποκριταὶ! Ἔως πότε θὰ ψευδῶσθε καὶ  
διαστρέφητε τὴν ἀλήθειαν; Ἄρ' οὐ ἀπαξ διεκηρύξατε ὅτι ὀ-  
λόκληρον το συμβούλιον παρητήθη καὶ ἐγὼ ἔμεινα μόνος μετὰ  
τοῦ Προέδρου, σεῖς ἔπρεπε νὰ ἦσθε καὶ δικτελεῖτε ὅλοι παρητη-  
μένοι, ἢ ἄρ' οὐ συνέβη τὸ ἐναντίον, ἔπρεπε νὰ σιωπᾶτε καὶ οὐχὶ  
τόσον ἀναιδῶς νὰ διαστρέφητε τὴν ἀλήθειαν!

1. Ἴδε τὸ ἐν σελ. 3 ἄρθρον, τὴν ἐν σελ. 4 ἐπιστολὴν καὶ  
τὸ ἀπὸ 20 Ἰουλίου παράρτημα αὐτῶν.

Λέγουσιν ὅτι ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 8 Ἰουλ. ὁ Πρόεδρος  
εἶχεν ἀπόλυτον μειοψηφίαν ἢ ἐμὲ μόνον μετ' αὐτοῦ, καὶ  
τοῦτον ἄφωνον. Ψεύδονται, διότι μετὰ τὸν Πρόεδρον ἦσαν οἱ  
δύο σύμβουλοι καὶ ἐγώ, ἦτοι τέσσαρες. «Συλλογισταὶ» δὲ ἦ-  
σαν μόνον τρεῖς<sup>1</sup>. Ὅσον δὲ περὶ τῆς ἀφωνίας μου, νομίζω  
ὅτι ἔκαμα φρονιμώτερα ἐγὼ σιωπῶν, παρὰ οἱ «Συλλογισταὶ»  
ἐξυβρίζοντες καὶ ἀναιδῶς φερόμενοι πρὸς ἄνδρας ἀξιοσεβάστους.

Λέγουσιν ὅτι τὰ ἀποσυρθέντα καὶ παραιτηθέντα μέλη ἔ-  
πραξαν τοῦτο, διότι ἐμειοψήφουν. Ὡ τὸς ἀλύτας τῶν ἀλει-  
τῶν! Ἄλλ' ἀφ' οὗ ἐν μιᾷ στιγμῇ ἀπεσύρθησαν καὶ παρητή-  
θησαν 35 περίπου μέλη καὶ πλείονα τούτων ὑπέγραψαν τὸ  
τῆς ἡμέρας ἐκείνης πρακτικόν, εἶναι δυνατόν, καὶ δὲν αἱ  
σχύνονται οἱ «Συλλογισταὶ» νὰ τὸ λέγωσιν, ὅτι ἐμειοψήφουν  
ἐνῶ αὐτοὶ οὗτοι, καὶ τοι, ἐπὶ ἐβδομάδα διαβουκολοῦντες τὸ κοι-  
νόν, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐφελκύσωσι πρὸς ἑαυτοὺς ἢ τοὺς ἐν  
σελ. 45 ἀναφερομένους 26, καὶ τούτους μετὰ δόλον καὶ ἀπάτην;

Λέγουσιν ὅτι ἐπεθύμησαν νὰ διαλύσωσι τὸν Φιλόμουσον  
Σύλλογον ὡς πέρυσιν τὸν φιλαρμονικόν. Τὸν μὲν φιλαρμονι-  
κόν Σύλλογον τὸν διέλυσαν αὐτοὶ οὗτοι οἱ «Συλλογισταὶ» τυ-  
γχάνοντες μέλη αὐτοῦ, διὰ τῆς ἀποτόμου διαγωγῆς αὐτῶν,  
ζητησάντων νὰ ἐπιβάλωσι τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν τῇ Ἐπιτροπῇ  
τῆς Κοινότητος καὶ τῆς Ἐκκλησίας, γράψαντες αὐτῇ οὕτω  
πως: . . . ἡ δοξολογία ψαλήσεται ὑπὸ τοῦ φιλαρμ. Συλλό-  
γου. . . καὶ λησμονοῦντες ὅτι ὅσον δὴποτε μεγάλη καὶ ἂν  
ἦναι ἡ χάρις καὶ οἶας δὴποτε ἀνάγκης τυγχάνῃ τὸ πρὸς ὃ  
προσφέρεται ἄτομον, οὐδέποτε αὕτη ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν εὖ  
φρονούντων καὶ κοινωνικῶν ἀνθρώπων, πολὺ δὲ περισσότερον  
εἰς τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν τῆς ἐνταῦθα ἑλλήν. Κοινότητος, παρ'  
ἧς, ἐκτὸς τῆς ἐπιβολῆς, ἀπήτουν καὶ τὴν καλλιτέραν καὶ διὰ  
τὰς Κυρίας, ὑπ' αὐτῆς τῆς Ὁρησκείας, ὠρισμένην θέσιν, καὶ  
μάλιστα ἐν τοιαύτῃ πανδήμῳ ἑορτῇ, ὡς ἡ τῶν ἐγκαινίων, ἐναν-  
τίον τῆς ἀρμονίας καὶ τοῦ γεν. συμφέροντος τῆς Ἐκκλησίας.  
Ἐπειδὴ δὲν ἐγένετο, λοιπόν, δεκτὴ ἡ πρότασις αὐτῶν, οὐ μὲν

1. Ἴδε εἰς σελ. 32, 33, 34 καὶ 53.

νον ἀπεράσισαν τὴν διάλυσιν τοῦ φιλαρμ. Συλλόγου, ἀλλὰ καὶ ἠρνήθησαν τὰ μουσικὰ βιβλία εἰς τοὺς ἀναλαβόντας τὴν διατήρησιν αὐτοῦ, οἵτινες καὶ προμηθεύται τούτων ἦσαν, καὶ οὕτω διελύθη ὁ ἐν λόγῳ Σύλλογος. Ἐὰν αὐτὸ δὲ τοῦτο θὰ ἐπραττον καὶ διὰ τὸν φιλόμουσον Σύλλογον, ἅμα εὑρισκον ἀντίστασιν τινα καὶ ἂν ἐξηρτάτο ἀπ' αὐτοῦς ἡ διάλυσις ἢ ἡ ὑποστήριξις αὐτοῦ.—Δὲν μᾶς ὑβρίζουσιν ὅμως αὐτοί, ἀλλ' ὅπως! Ἰδόμεν δὲ ἕως πότε θὰ χορεύῃ ὁ ἀτίθασσος ἵππος αὐτῶν!

Θεωροῦσιν ἀξίους ἀγχόντης τοὺς συμβουλευόντες τὸν νόμιμον Πρόεδρον νὰ μένη καὶ ὑπερασπίζεται τὰ καταπατούμενα τοῦ Συλλόγου συμφέροντα· ἀλλὰ τίνος τιμωρίας εἰσὶν ἀξιοὶ οἱ παροτρύνοντες τοὺς Γενιτσαίρους αὐτῶν ἀρχηγοὺς εἰς τόσας ἀνηκούστους καὶ ἀνθρώπους βιαιοπραγίας βαζιμποδοῦκιδες;—Τοῦ αἰωνίου ἀναθέματος, ἀναμφιβόλως.

Θεωροῦσιν ἑαυτοὺς ἀνωτέρους καὶ ἔχοντας περισσότερα δικαιώματα παντός ἐπὶ ἡλῶδος, — καὶ τοῦτο διὰ νὰ πειράξωσι νεοεγγραφέν μέλος τοῦ Συλλόγου, τὸν κ. Ἄ. Τσερλέντην ὅστις, καὶ ὡς Ἕλληνα μεγαλέμπορος καὶ ὡς βουλευτὴς Βραΐλας καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν τιμᾶ καὶ τῇ ἐνταῦθα Ἕλλην. Κοινότητι οὐκ ὀλίγον ὠφέλιμος γίνεται· μὴ ταῦτα τὰ νέα τῆς παρ' αὐτῶν ἐκλογείσης φαρμαστικῆς ἐφορίας μέλη, οὐ μόνον ἐπὶ ἡλῶδες ἀλλὰ καὶ ὅλως νεήλῶδες τυγχάνουσιν ὡς ἐν παραδείγματι ὁ ἐκλεγθεὶς Πρόεδρος κ. Δ. Ἀλεξανδρίδης, διατρίψας πρὸ τριετίας ἐπὶ ἐν περίπτῳ ἔτος ἐνταῦθα καὶ ἀναχωρήσας εἰς Βιέννην καὶ Κρήτην, μὴ πρὸ 3—4 μηνῶν ἐγκατεστάθη ἐνταῦθα, καὶ ὁ ἕτερος τῶν συμβούλων μὴ ἀπὸ δύο μηνῶν τὴν Βραΐλαν βλέπει διὰ πρώτην ἴσως φορᾶν.

Καυχώμενοι οἱ ἐξ αὐτῶν ἐνταῦθα γεννηθέντες, ἐπὶ πατραγαθία, ἴεν ὧ πάντες, καὶ αὐτοί, γνωρίζουσιν ὅτι ἀγαθὸς λέγεται ὁ ἐπ' ἀνδραγαθία καὶ οὐχὶ ὁ ἐπὶ πατραγαθία διακρινόμενος, ἀνεξαρτησία καὶ εἰλικρινεία, μὴ διακηρύττουσιν ὅτι οὐδενὶ οὐδεμίαν χόριν ὀφειλοντες βλέπουσιν εὐθυτενῶς πρὸς πάντας! Καὶ ὅμως ἡ ἀνάδειξις τῶν ἐνθρώπων τούτων ἐφθασε

1. Καὶ τοιοῦτοι οὐδεὶς ἄλλος εἶναι ἢ οἱ κ.κ. Τ. Ρουμπίνης καὶ Κ. Παπαζογλοῦς

μέχρι κυνισμοῦ· διότι ἀντὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς πολλὰ χῶς εὐεργητήσαντας αὐτοὺς, ἢ τοῦλάχιστον λήθης, ἀναιδέστατα μυκτηρίζουσιν αὐτοὺς, λημονοῦντες οἱ ἀχάριστοι, ὅτι ὁ μὲν αὐτῶν ἐκάλυψε τὸ αἶσχος ὅπερ ἤθελεν ἐπιπέσει ἐφ' ὀλοκλήρου τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, μετὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς καταστροφῆς, διὰ τῆς ἀρωγῆς ἐνός τῶν ἤδη μυκτηριζομένων, ὁ δὲ πολλάκις συστηθεὶς καὶ ὑποστηριχθεὶς, ἀρκετὰς ἑκατοντάδας λιρῶν κατεβρόχθισεν ὑλικῇ καὶ ἠθικῇ ζημίᾳ τοῦ μᾶλλον καθυβριζομένου καὶ τῶν πρὸς οὓς ἐσύστησεν αὐτόν.

Ἀναγινώσκοντες τὸν ἐν τῷ 27 ἀριθμ. λόγον τοῦ κ. Σβορώνου, ἐκτός ὅτι εὐρομεν ἐν αὐτῷ πολλὰς ἀναληθείας, ἐν αἷς μία καὶ ἡ τοσάκις ἐπαναληφθεῖσα δωρεὰ τῶν δεσποινίδων Σταματοπούλου, ἐξ 140 φράγκων, ὅτι ἐγένετο κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτῶν, ἐν ᾧ αὐτὴ εἶχε γείνει πολλὰς ἡμέρας πρὸ τῶν ταραχῶν καὶ παρουσίᾳ ἡμῶν, ἀλλ' ἐγελάσαμεν καὶ ὅταν εἶδομεν ὀνομάζοντα τὸν κανονισμὸν σεπτὴν βίβλον! Ὁ κ. Σβορώνος νὰ ὀνομάζῃ σεπτὸν τὸν τοσάκις παρ' αὐτοῦ καταπατηθέντα κανονισμὸν! Ἀλλὰ προκειμένου περὶ κ. Σβορώνου, ἂς ἀναφέρομεν καὶ ἰδιαίτερά τινα αὐτὸν ἀφορῶντα, ἀπέναντι τῆς πρὸς τὸν Σύλλογον ἀγάπης αὐτοῦ. Δεχομένης τῆς Διευθυντρίας τὰ παρὰ τῶν εὐπόρων κορασιῶν κομιζόμενα διδάκτρα, ἔλαβεν ἑκατοντάδας τινὰς φράγκων ὁ κ. Σβορώνος ἵνα τὰς δώσῃ τῷ ταμίᾳ, ἀλλὰ τὰ κατεκράτει ἐπὶ πολὺν καιρὸν, ἐν ᾧ ἡ Διευθύντρια ἐστενοχωρεῖτο παρὰ τῶν γονέων διὰ τὰς ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς αὐτῶν. Ὅσάκις εἶχεν ἀνάγκην ἐπιδιορθώσεων ἢ ἄλλων βασιμμάτων τὰ ἐδίδεν εἰς τὰς μαθητρίδας καὶ τὰς διδασκάλους τοῦ Παρβεναγωγείου πρὸς ἐργασίαν! Ὑποσχεθεὶς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους νὰ πληρῶνῃ 15 φρ. κατὰ μῆνα εἰς τὸν Σύλλογον, μετὰ ταῦτα δὲ εἰσαγαγὼν καὶ τὰς τρεῖς θυγατέρας του εἰς τὸ σχολεῖον ὡς εὐπόρους τῆς β. κατηγορίας ἀπέναντι διδασκτρῶν 100 φρ. δι' ἐκάστην, τουτέστι τὸ ὅλον, συνδρομὴν καὶ διδάκτρα φρ. 480, μέχρι δὲ τοῦ λήξαντος μηνὸς Ἰουλίου εἶχε πληρώσει μόνον φρ. 30! Εἰς δὲ τὰς ἐξετάσεις καὶ τὴν διανομὴν τῶν βραβείων ὅτε πολλοὶ ἠγόραζον ἐκ τῶν ἐκτεθέντων χειροτεχνημάτων πληρόντες τὸ

δωδεκαπλάσιον καὶ δεκαπλάσιον τῆς ἀξίας, ὡς Π. Χ. ὁ κ. Μ. Σ. Ῥοδοκανάκης δι' ἀνάμνησιν ἀξίας 5 φρ. ἐπλήρωσε φρ. 60, ὁ γενναῖος ἀντιπρόεδρος κ. Σβορώνος ἀγοράσας  $\frac{1}{2}$  δωδεκάδα προστηθίων ἀξίας  $7\frac{1}{2}$  φρ. ἐπλήρωσε μόνον φρ. 6 !!!

Τὸ νὰ μεγαλαυχῆ τις, εἶν' εὐχολον.

Ἐπὶ τέλους μᾶς λέγουσιν ἔτι ἐπὶ τῶν συμβαινόντων θέλει ἐκδοθῆ ἑτυμηγορία ἀνδρῶν ὑψηλὰ κατεργαζομένων! Ἰδόντες ταῦτα δὲν ἠδυνήθημεν νὰ κρατήσωμεν τὸν γέλωτα. Ἀλλὰ τίς ὁ τὰ ὑψηλὰ ἐκ τῆς Πεντανδρίας κατεργαζόμενος; Μήπως ὁ ἰατρός τῆς Ὑδρας, τῆς Βάρνης, τοῦ Τούρνου καὶ ἤδη ἐν Βραΐλα διαμένων κ. Μ. Σβορώνος; μήπως ὁ πρῶην ὑπάλληλος ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ ἰατροῦ κ. Ἐπ. Γεωργαντοπούλου ὑφ' οὗ καὶ ἀνεδείχθη φαρμακοποιὸς κ. Σ. Ῥαστῆς Πεστάλης; μήπως ὁ κωθωνιστὴς κ. Πλ. Βάμβας; μήπως ὁ καλὸν ἠρῆμ-τσελεπῆς καὶ πρῶην λοχίας κ. Τ. Ῥουμπίνης; ἢ ὁ ποιητὴς τοῦ ὀνόματός του κ. Κ. Παππάζογλης;—Γράφε Παππάζογλους σημαίνοντος υἱὸν παπᾶ τουργιστί, παπᾶς-ὄγλου. Τιοῦτους φωστῆρας ἔχουσα ἡ Βραΐλα, βεβαίως θέλει καταστῆ ἡ πρώτη πόλις τοῦ κόσμου!

Αὐγουστος 1873.

Τ Ε Λ Ο Σ.

